பொதுப் பாடல்கள்

எண்	பாடல்	எண்	பாடல்
323	அகர முதலென	343	ஊனுந் தசை
324	அடியார் மனது	344	ஊனோ றெலும்பு
325	அதல சேடனா	345	எட்டொடெரு
326	அப்படியே	346	எதிரொருவ
327	அமல வாயு	347	எழுதரிய
328	ஆசார வீனன்	348	எழு பிறவி
329	ஆசை கூா	349	என பந்த வினை
330	ஆரவாரமா	350	ஏட்டிலே வரை
331	ஆராத காதலாகி	351	ஒழுகூனிரத்த
332	ஆராதனராட	352	ஓதுமுத்தமிழ
333	ஆவி காய்பது	353	கடலை பயறொடு
334	ஆதை ஞான	354	கருப்பற்றா
335	இசைந்த ஏறுங்	355	கருப்பையிற்
336	இதத ரணி மீதிற	356	கவடு கோத்தெழு
337	இரவொடும பக	357	காதி மோதி
338	இருநோய் மலத்தை	358	குகையில் நவ
339	இருந்த வீடுங	359	குருதி தோலினால்
340	இனமறை விதி	360	கொடிய மத
341	உலகத்தினில	361	சந்தம புனைந்து
342	உறவின முறை	362	சமய பதி

எண்	பாடல்	எண்	பாடல்
363	கருவிய சாத்திர	383	நரையொடு பற்
364	கலமல மசுதத	384	நாரரலே தோல்
365	சாங்கரி யாடி	385	நாலிரணடித
366	சிவஞான புண்டரி	386	நாளு மிகுத்த
367	சீதமலம் வெப்பு	387	நித்தமுற்றுனை
368	சுடடது போலாசை	388	நிமிர்ந்த முதுகுங்
369	சுருதி வெகுமுக	389	நிருதராக்
370	சூதிணை வாசை	390	நீருமென்பு தோலி
371	செழுந்தாது	391	நீலங்கொள்
372	ஞான விழுஞணி	392	நெடிய வட
373	தசையு முதிரமு	393	மகிர நினைவொடு
374	தத்தனமு	394	மட்டுப் படாத
375	தரணி மிசை	395	மரவைக் கெத்தனை
376	தலைவலய போக	396	பருதியாய்ப்
377	தவநெறி தவறிய	397	பாணிக்குட
378	திரிபுரமதனை	398	பிறவியலை
379	திரைவஞ்சு	399	புகரில சேவல
380	துளாருமத	400	புத்தகத
381	தோரண கனக	401	புலிக்கண பாத
382	தோவததியா	402	பூத கலாதிகள்

எண்	பாடல்
403	பெருங்காரியம்
404	பேரவா வரு
405	பொதுவதாய்
406	போத நிர்க்குண
407	மக்கள் தாயா
408	மதனேவிய
409	மதிதனையிலாத
410	மனகபாட
411	மனைமக்கள
412	மாண்டா ரெனு
413	முருக மயூர
414	முனையழிந்தது
415	மூலாநிலமதின
416	மோது மறலி
417	வாதந் தலைவலி
418	வாரி மீதே யெழு
419	வானைபபுக்கு
420	வேடர் செழுந்தினை
421	வேத வித்தகா

பொதுப் பாடல்கள்

திருப்புகழ் பதம் - விளக்கம்

			பக்கம்
1	துரிய முடிவை - துரியாதீதம்	...	105
2	மாசான நாவெண் வகைதனை	...	105
3	யமனை மோதி	...	105
4	வாராதி - சப்தமாதர்கள்	...	105
5	ஆவாகன மாமந்திரத்து	...	105
6	அந்த நாளில - நானகு நிகழ்ச்சிகள்	...	106
7	திசையில் நின்ற நாகம்	..	106
8	குறமறவர் கொடி அடிகள்		106
9	முயலகனின் மீதாடுவார்	. .	106
10	தெகுண செவி தனில்	...	106
11	தவம், மாதவங்கள் பயில்	...	106
12	அகில வாதிகளும்	...	107
13	அறுசமய சாத்திரப	...	107
14	கற்பகத் தோப்பு	..	107
15	மால் கொண்ட பேதை	...	107
16	புரிபிழை பொறுக்கும் சாமி	...	108
17	மாயை	...	108

591 சாரங்கா / குறிசி (8) ⌐ 4½ + 4½ + 3

நீலங்கொள் மேகத்தின மயில் மீதே
நீ வந்த வாழ்வைக் கண்டு அதனாலே
மால் கொண்ட பேதைக்கு உன் மணநாறும்
மார் தங்கு தாரைத் தந்து அருள்வாயே
வேல் கொண்டு வேலை பண்டு எறிவோனே
வீரம் கொள் சூரர்க்கும் குலகாலா
நால் அந்த வேதத்தின பொருளோனே
நான் என்று மார் தட்டும் பெருமானே.

---

592 காம்போதி (7½) ⌐ 1½+2+4

நெடிய வட குலகு இடியவும், எழு கிரி
நெறு நெறு என நெரியவும், முது பணி பதி
நிமிட முடி கிழியவும் நிலம் அதிரவும் விளையாடும்
நிகர் இல் கலபியும் ரவி உமிழ துவசமும்
நினது கருணையும், உறை தரு பெருமையும
நிறமும், இளமையும், வளமையும இரு சரணமும், நீப

முடியும (அபிநவ) வனசரர் கொடி இடை
தரை வளர்வன மருகமத பரிமள

நீல நிறத்தைக் கொண்ட மேகம் போன்ற மயில் மேலே
நீ எழுந்தருளி வந்த பெருவாழ்வைத் தரிசித்த காரணத்தாலே
உன் மீது ஆசை கொண்ட இந்தப் பெண்ணுக்கு உன்னுடைய நறுமணம் வீசுவது
திருமார்பிலே தங்கி விளங்குவதுமான (தாரை) மாலையைத் தந்து அருள்வாய்
வேலாயுதத்தைக் கொண்டு (வேலை) கடல் முன்று வற்றும்படி செய்தவனே
வீரம் படைத்த சூரா குலத்துக்கே யமனாக விளங்கினவனே)
அந்த நான்கு வேதங்களின் பொருளாய் விளங்குபவன்.
நானே என்று மார்பினைத் தட்டும் - பெருமை கொள்ளும் பெருமானே!
(அல்லது) நான்காகிய அழகிய வேதங்களின் பொருளாய் விளங்குபவனே
சகல கலா வல்லவன - உயிர்க்கு உயிராய் நிறபவன் நான் - உயிர்க
குள்ளே ஒளிந்து நிற்பவன் நான் தான் என்று மார் தட்டும் பெருமானே.

நீண்டதும் வடக்கேயுள்ளதுமான (குவடு) மேரு மலை இடிபட்டுப் பொடி
படவும், எழு மலைகளும் நெறு நெறு என்று நெரிந்து விழவும் பழமையான
பாம்புகளுக்குத் தலைவனை ஆதிசேடனது நெருங்கிய பணமுடிகள் கிழி
படவும், பூமி அதிரவும் விளையாடுகின்ற
ஒப்பில்லாத மயிலையும், சூரியனைக் கக்குகின்ற (சூரியனை உதிக்கும்படிக்
கூவுகின்ற) கொடியாகிய சேவலையும், உன்னுடைய கருணையையும், உன்னிடம்
நிலைத்து விளங்கும் உனது பெருமையையும், நிறத்தையும (ஒளியையும்)
இளமையையும், வளமையையும, இரண்டு திருவடிகளையும், கடப்ப மாலை அணிந்த
திருமுடிகளையும், புதுமை நிறைந்த வேடர்களின் மகளாம் வள்ளியின்
கொடி போன்ற இடை தளாவுறும்படி வளர்கின்ற, கஸ்தூரி அணிந்த நறுமண
முலை

முகுளபுளகித தன கிரி தழுவிய திரள் தோளும்

மொகு மொகு என மதுகர முரல குரவு அணி
முருகன் அறுமுகன் என வருவன பெயர்
முழுதும் இயல கொடு பழுது அற மொழிவதும் ஒரு நாளே.

கொடிய படுகொலை நிசிசரர் உரமொடு
குகு குகு என விசையுடன் இசை பெற மிகு
குருதி நதி விதசதியொடு குதிகொள விதி கூட

குமுறு கடல் குடல் கிழிபட அடு மரம்
மொளு மொளு என அடியோடு அவறி விழ, உயர்
குருகு பெயரிய வரை தொளைபட விடு சுடர்வேலா

இடியும், முனைமலி குலிசமும் இலகிடு,
கவள, தவள விகட தட கன கட
இபமும், இரணிய தரணியும உடையதொர் தனியானைக்கு

இறைவ, குருபர, சரவண, வெகுமுக
ககன புனிதையும், வனிதையர் அறுவரும்

மலர்ந்த மொட்டுப் போன்ற புளகிதம் கொண்ட தனங்களாகிய
மலைகளை அணைந்து தழுவின திரண்ட தோள்களையும்

மொகு மொகு என்னும் ஒலியுடன் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற குரா
மலரை அணியும் முருகனே, ஆறுமுகனே என்றெல்லாம் வருவனவாகிய
உனது திருநாமங்கள் எல்லாவற்றையும், இயற்றமிழில் அமைத்துக்
குற்றமில்லா வகையில் சொல்லும்படியான பாக்கிய நாள் ஒன்று
எனக்குக் கிடைக்குமா!

கொடிய பல கொலைகளைச் செய்யும் அசுரர்களுடைய மார்பிலிருந்து
குமுகுமு எனற (இசையுடன் விசைபெற) ஒலியுண்டாகும்படி வேகத்துடன்
நிரம்ப ரத்த வெள்ளம் தாளத்துடன் குபுகுபு என்று பாய்ச்சல் கொள்ள
வும், பிரமன் அஞ்சி ஓடவும்

கலங்கி ஒலிக்கும் கடலின் (குடல்) உட்பாகங்கள் கிழிபடவும் (அருமை)
கொல்லும் தன்மையுடைய சூரனாகிய மாமரம், மொளு மொளுவென்று
அடியோடு அவிழ்ந்து விழவும், உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த பறவையின் பெயர்
கொண்ட மலை கிரௌஞ்ச கிரி தொளைபட்டழியவும் செலுத்தின
ஒளிமிக்க வேற்படையை உடையவனே

இடியும், கூர்மை மிகுந்த குலிசாயுதமும், விளக்கம் கொண்டதும், கவளமாக
உண்பதும் (தவள) வெண்ணிறம் கொண்டதும், அழகுள்ளதும், விசாலமான
மஞ்சு வடிவினின்று மிகுந்த மதம் பொழிவதுமான (இபம்) ஐராவதம் என்ற
யானையும், (இரணிய தரணியும்) பொன்னுலகும், இவை தமைச் சொந்தமா
கக்கொண்ட ஒப்பற்ற யானை- தேவசேனைக்கு

தலைவனே! மேலான குருநாதனே! சரவண பவனே! பல முகமாய்ப் பரந்து
வரும் ஆகாச கங்கையும், கிருத்திகை மாதர்கள் அறுவரும்

எனது மகவு என, உமை தரும், இமையவர் பெருமாளே.

393

(—) $1\frac{1}{2}+2+4$

33 ஸஹானா (7½)

பகிர நினைவு ஒரு தினை அளவிலும் இலி
கருணை இலி, உனது அருணையொடு தணியல
பகுதி மல. ஒரு மல, மணி மல, பல மல பாஷ
பரவு மிடறிலி, பழுது கொடு இடறு சொல
பழகி. அழுகிலி குணம் இலி, நலம் இலி
பதிமை இலி, பழுதும் இலி. மகிமை இலி குலாவன்

திகிரி வரும் ஒரு செலவினில, எழுபது
செலவு வரும் மன பவுரி கொடு அலமரு
திருகன், உருகுதல், அருகுதல். தொழுகுதல நினையாத

திமிரன், இயல்பு இலி. அருள் இலி. பொருள் இலி
திருடன், மதியிலி. கதியிலி. விதியிலி,
செயலில் உணர்விலி, சிவபதம் அடைவதும் ஒருநாளே

மகர சலநிதி முறையிட, நிசிசரன்
மகுடம் ஒருபதும் இருபது திரள புய
வரையும் அற ஒரு கணை தெரி புயல உரு நருபதாதன

எங்கள் குழந்தை என்று பாராட்டும்படி, உமையம்மை
தந்தருளிய தேவர்கள் பெருமானே.

393

(நாண) பகிர்ந்து இரப்போர்க்குக் கொடுக்க வேண்டும் எனகின்ற நினைப்பு தினையளவு கூட இலாதவன், கருணையே இல்லாதவன், நீ எழுந்தருளியுள்ள தலங்களான திருவண்ணாமலை. திருத்தணிகை. பழநி மலை. சுவாமி மலை, பாமபு மலையாகிய திருச்செங்கோடு (ஏனைய) பல மலைகளையும் பாடி

போற்றுகின்ற திறம் இல்லாதவன். வஞ்சனையுடன, தடையான- மாறுபாடுள்ள பேச்சுக்களில் பழகுபவன், அழகில்லாதவன், நற்குலத்தில் பிறவாதவன், நற்செயல ஒன்றும் இல்லாதவன, (பத்திமை) பக்தியென்பது இல்லாதவன், எவ்வித பெருமையும் இல்லாதவன், குயவனுடைய சக்கரமானது ஒரு முறை சுற்றுவதற்குள், எழுபது முறை சுற்றுகின்ற மனச் சுழற்சி கொண்டு வேதனைப்படும் மனக் கோணலுடையவன், உள்ளம் உருகுதல், வாய்விட்டு அழுதல், உடல வணங்குதல் இம்மூன்றின் நினைப்புக் கூட இல்லாதவன்,

(ஆணவ) இருள் கொண்டவன், நலல தன்மையில்லாதவன். திருவருள் துணையற்றவன், பொருள் இல்லாதவன், திருடுந் தொழிலுடையவன், அறிவிலலாதவன், நற்கதியிலலாதவன். நல்ல விதியிலலாதவன், நற்செயலகள செய்யும் உணர்விலலாதவன் இத்தகைய அடியேன் சிவபதம் சேரும்படியான ஒரு நாளும் உண்டோ!

மகர மீனகள உள்ள கடல ஓலமிட்டு அலறவும அரக்கனாம் ராவணனுடைய கிரீடங்கள ஒரு பத்தும் இருபது திண்ணிய புய மலைகளும் அறுந்து விழும்படி ஒரு பாணத்தைத் தெரிந்து செலுத்திய மேகவண்ணனும் குருநாட்டரசர்களாகிய பஞ்ச பாண்டவர்களுக்குத் தூதனாக அமைந்தவனும

மடுவில் மதகரி, முதலென, உதவிய
வரதன, இரு திறல் மருதொடு பொருதவன்
மதலை குதலையின் மறைமொழி கிழ் இர
ணியன் ஆகம்

உகிரின நுதி கொடு வகிரும் ஒரு அடல் அரி
திகிரிதர மரகதகிரி, எரி உமிழ்
உரக சுடிகையில நடநவில் அரி திரு
மருகோனே

உருகும் அடியவர் இருவினை இருள் பொருடும்
உதய தினகர இமகரன் வலம் வரும்
உலகமுழுது ஒரு நொடியினில் வலம் வரு
பெருமானே

(7) 394 ம /4V0

(394) கானடா

படுப படாத	மதனையும்
பக்கத்து மாதர்	வகையாவும்
சுட்டுச் சுடாத	நிலவாறும்
துக்கத்தில் ஆழ்வது	இயலபோதான்
தடுப் படாத	திறல் வீரா
தர்க்கித்த சூரர்	குல காவா
மடுப் படாத	மயிலோனே
மற்றெப்பிலாத	பெருமானே

மடுவில் மதயானையாகிய கஜேந்திரன், ஆதிமூலமே என்ற அழைக்க
வந்து உதவிய வரதராஜப் பெருமானும், இரண்டு வலிமை வாய்ந்த மருத
மரங்களைச் சாய்த்து முறித்தவரும், பிள்ளையாகிய பிரகலாதனுடைய குதலைச்
சொற்களாகப் பிறந்த (நாராயணாய நம என்னும்) வேத மொழியை
* இகழ்ந்த இரணியாசுரனுடைய உடலை
நகத்தின் நுனி கொண்டு பிளந்த ஒப்பற்ற வலிமை வாய்ந்த (அரி) நரசிங்க
மூர்த்தி, சக்ராயுதத்தை ஏந்தின பச்சைமாமலை போல் மேனியை உடையவர்
நெருப்பைக் கக்குகின்ற காளிங்கன் என்னும் பெரும்பாம்பின் தலை உச்சி
யில்- படங்களின் உச்சியில் நடனம் செய்த ஹரியின் அழகிய மருகனே
(உள்ளம்) உருகும் அடியவர்களுடைய நல்வினை தீவினையைப் பயக்கும்
இருளை விலக்க தோன்றும் (ஞான) சூரியனே! பனிக் கிரணங்களுடைய
* சந்திரனை வலம் வருகின்ற உலக முழுமையும் ஒரு நொடியில்
சுற்றி வந்த பெருமானே!

394

(என்னைத் தனது மலர்ப் பாணங்களால்) பட்டுப் படாத- தாக்கியும் தாக்
காதது போல- உருவிலியாய்- நிற்கும் மன்மதனையும்
அண்டை அயலிலுள்ள மாதர்களின் வசைப் பேச்சாலும் (பழிப்புரைகளாலும்)
(உண்மையாகவே) எரித்தும் எரிக்காதது போல விளங்குகின்ற நிலவாலும்
நான் துன்பத்தில் மூழ்கித் தவித்தல் தகுதியோதான்!
தடை படாத- குறைவு படாத பராக்ரமம் கொண்ட வீரனே!
வாதித்து எதிர்த்த அசுரர்களின் குலத்துக்கே யமனாக அமைந்தவனே
அளவு கடந்த- திறல் தாழ்வு படாத மயில் வாகனனே!
வேறு இணையே இல்லாத பெருமானே!

---

(395) ராமப்ரியா (3) (ல) 13

பரவைக்(கு) எத்தனை விசைதூது
பகரற்கு உறறவா எனமாண் உன்

மரபுககு உச்சித ப்ரபுவாக

வரம் மெத்தத் தர வருவாயே
கரடக் கற்பகனை கிளையோனே

கலைவிற் கண் குற மகள் கேள்வா

அரனுக்கு உற்றது புகல்வோனே
அயனைக் குட்டிய பெருமானே.

396

(396) ஹூசேனி (18) 17700 (½+2)(½+2)+7+2+2

பருதியாய்ப், பனி மதியமாய்ப, படர
பாராய், வானாய், நீர், தீ, காலாய் உடு சாலம
பலவுமாய்ப் பல கிழமையாய்ப், பதி
னைவ, அறு, ஏழாம் மேல் நாள் ஆய், ஏழு உலகாகி

சுருதியாய்ச, சுருதிகளின் மேற சுட
ராய், வேதாவாய் மாலாய், மேலே செமான

395

(அடியான் சுந்தரர் பொருட்டு) பரவை நாச்சியாரிடம் எத்தனை முறை
(வேண்டுமென்றாலும்) தூது போய்ச்
சொல்வதற்கு அருப்பட்டவர்- தயாராயிருந்தவர் இவர் என்னும் (மாண்)
பெருமை வாய்ந்தவர்- இம்முருகவேளின் தந்தையாகிய சிவபெருமான்)
எனும் புகழினைப் பெற்ற உனது
குலத்துக்கு ஏற்ற ப்ரபுவாக- தகுதியும் மேன்மையும் கொண்ட
பிரபுவாக நீயும் விளங்கி,
வரங்களை நிரம்பத் தருவதற்கு எழுந்தருளி வருவாயாக
மதம் பாயும் சுவடடினை உடையவனும், கற்பக விருக்ஷம் போல வேண்டு
வார் வேண்டுவதை தந்தருளுபவனும் ஆன கணபதியின் தம்பியே
கலைமான போன்ற (விழி) 3ளி பொருந்தின கண்ணை உடைய குறமகள்
வள்ளியின் கணவனே!
சிவபெருமானுக்கு (உற்றது) அழிவிலா உண்மைப் பொருளை உபதேசித்தவனே
பிரமனைக் குட்டின பெருமானே

396

சூரியனாய், குளிர்ந்த சந்திரனாய், பரந்துள்ள பூமியாய், ஆகாயமாய்,
நீராய், நெருப்பாய், காற்றாய் நக்ஷத்திரக் கூட்டமாய் (மற்றும்)
பலவுமாய் பல (கிழமை) உரிமைப் பொருள்களாய் (அல்லது ஞாயிறு
முதலிய கிழமைகளாகி) 14+6+7-27 சிறந்த நக்ஷத்திரங்களாய்
ஏழுலகங்களாய்
வேதமாய வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட ஒளிப்பொருளாய பிரமனாய், திருமாலாய்
இவர்களுக்கு மேற்பட்ட சிவமானதும் (மங்கலப்பொருள் ஆனதும்)

தொலைவு இலாப் பொருள், இருள் புகாத கழல்
சூடா, நாடா ஏடேருதே சுழல்வேனோ

திருதராட்டிரன் உதவு நூற்றுவர்
சேனை நாடு ஆள்வான், நாள் நேர் மூவா நினிலிழத்
திலக பார்த்திபன், உலகு காத்து அருள்
சீராமா றே, தோ உணர் கோமான் மருகோனே

குருதி வேற்கர. நிருத ராகத
கோபா, நீபா, கூதாளா, மா மயில் வீரா

குலிச பாரத்திபன உலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமானே

(397) ஹரி காம்போதி (7) 397 (ப) 1300

பாணிக்கு உடபடாது, சாதகர் காணைசு சுறு துணைது வாதிகள்
பாஷிக்கத் தகாது, பாதக பஞ்ச பூத
பாசத்தில் படாது, வேறு ஒரு உபாயத்திற் புகாது, பாவனை
பாவிக்கப் பெறாது, வாதனை நெருசமான

ஏணிக்கு எட்ட ஒணாது, மீதுயர் சேணுக்குச் சமான மால வழி
ஏறிய மற்ற ஒணாது நாடினா தங்களாலும்

அழிவு எனபதே இல்லாததுமான பரம்பொருளின (கழல்-திருவடியை அருகான இருள என்பதே புக முடியாத அந்தத் திருவடியைச் சூடியும் (முடிமேற் கொண்டும்), தேடி விரும்பியும் ஏடேறுமல வினை திரிவேனே!

★ திருதராட்டிரன் பெற்ற துரியோதனாதி நூறு பேரும், வீர சுவர்க்க நாட்டை அரும்படி, நாட்கள் (3x6) பதினெட்டில, போர்க்களத்திலமாண்டு [மடிய]

சிறப்புற்ற அருச்சுனனும், உலகை ஆண்டு காத்தருளும் சீருடன் வாழுமாறு, அவனுடைய தேரின் சாரதியாயிருந்து, தேரைச் செலுத் தின பெருமான திருமாலின் மருகனே!

(அவுணர்களின) ரத்தத்தில் தோய்ந்த வேலாயுத கரனே! அரககர்களாம் ராக்ஷதர்கள் மீது கோபம் கொண்டவனே! கடப்ப மாலை அணிந்தவனே! கூதளப்பூமாலை அணிந்தவனே! அழகிய மயில வீரனே!

★ குலிசாயுதம் ஏந்திய அரசன (இந்திரனுடைய) பொனனுலகைக் காத்தருளிய தலைவனே! தேவனே! வேளே! தேவர் பெருமானே

397

கையில் (அல்லது சொலலில்) அகப்படாதது. யோக வழியில் செல்லும் சாதகர்களால் சற்றும் காண முடியாதது. தருக்க வாதிகளால் பேசி முடிவு காண எட்டாதது, பாவங்களுக்கு இடம் தரும் பஞ்சபூதங்களால ஏற்படும்

★ பாசங்களில தளைகளில் அகப்படாதது. வேறு எந்த வித உபாயத்திலும் மாட்டிக் கொள்ளாதது, எவவித பாவனையாலும், தியான வகையாலும் பாவிக்க (தியானிக்க) முடியாதது, வருததங்களுக்கு இடமான நெஞ்சம் எனகின்ற ஏணி கொண்டு எட்ட முடியாதது, மேலே உயரத்தில உள்ள ஆகாயத்துக்கு அப்பால அருமையான உயர்ந்த கருத்துள்ள நூல்களின், கலைகளின் வழியே ஆய்ந்து எறிக கண்டு பிடிக்க முடியாதது தேடி முயலுபவர்களாலும்

காரண மூலம் சொல்ல முடியாதது - இத்தகைய ஒப்பற்ற பரம்பொருளை நான் அடையவும், துக்கம் என்னும் மிகப் பெரிய கடலினின்றும் கரை ஏறவும், (உன்னுடைய) வெட்சி மலர் சூழும் திருவடியை வணங்க மாட்டேனோ
ஈ மாற்றுப் பொன்மயமானதும், பேர் பெற்றதுமான (மேருவை) கிரவுஞ்சத்தின் மீது வேலாயுதத்தை எடுத்துச் செலுத்தி, இந்திரனுடைய துன்பத்தையும், அரக்கர்களுடைய (பரகாசம்) மேம்பாட்டையும், (கெட) ஒழித்து, வட்டமான குடை தரும் பெருத்த நிழலில், சூரியனது ஒளிக்கு நிகரான வகையில் விளங்கி, கடலாலும் சக்ரவாளகிரியாலும் சூழப்பட்ட உலகை ஆண்டருளும் எம்பெருமானே
மாணிக்கமணி பவளம், நீலமணி இவைகளால் ஆய (மதாணி) பதக்கத்தை அணிந்த அழகிய வேடப்பெண் வள்ளி நாயகியின் சிலம்பணிந்த நறுமணம் உள்ள தாமரை அனைய திருவடியைத் (தலைமீது) சூடியுள்ளவனே! (சமய) திருமால், பிரமன் [சமயம் சிவன், பிரமன், திருமால (பிங்கலம்)]
ஓதி அறிய முடியாத தனி மந்திரத்தின் உட்பொருளைச் சிவபெருமானுக்கு குருமூர்த்தமாக இருந்து முன்பு உபதேசித்த (தேசிகா) குருமூர்த்தியே! தேவர்கள் தம்பிரானே!

398

பிறப்பு என்கின்ற அலைகள் வீசும் ஆற்றிலே புகுந்து அலைச்சல் உறாமல் பிரபஞ்ச விஷயங்களாம் மாயா வழிகளிற் பொருந்தி அலைச்சலுறாமல் உறுதி (நன்னெறி) ஆன்ம லாபத்தைத் தரவல்ல குரு உபதேச மொழியின் பொருள் மூலமாய் உன்னுடைய திருவடி தரிசனப் பேற்றைத் தந்தருள்வாயே
ஆறு சமய சாத்திரங்களுக்கும் (உட்) பொருளாய் விளங்குபவனே!

ஏதுக செய்ய உறைதது ஒர் பொருள் சேரத் துககமாமகோதி
ஏறச் செச்சை நாறு தானே வணங்குவேனே

ஆணிப் பொற் பரதாப மேருவை வேல் இட்டுக கடாவி வாசவன்
அபத்தைக் கெடா நிசாசரர் தம்ப்ரகாசம்

ஆழிச் சத்ர சாயை நீழலில் ஆதித்தப் ப்ரகாச நேர்தர
ஆழிச சகரவாளம ஆள் தரும் எம்பிரானே

மாணிகக ப்ரவாள நீல மதாணிப் பொற் கிராதை நூபுர
வாசப் பத்ம பாத சேகர, சம்பு வேதா

வாசிக்கப் படாத வாசகம் ஈசர்க்குச் சுவாமியாய் முதல்
வாசிப்பித்த தேசிகா, சுரர் தம்பிரானே

---

(398) 398

கல்யாணி (8) ரூ (½+½+3)

பிறவி அலை ஆறதினில் புகுதாதே
பிரகிருதி மாாகம் உறு அலையாதே
உறுதி குரு வாக்கியப பொருளாலே
உனது பத காட்சியைத் தருவாயே
அறுசமய சாத்திரப பொருளோனே

அறிவுள அறிவாா குணக் கடலோனே

குறுமுனிவன் ஒத்து முத்தமிழோனே
குமரகுரு, கார்த்திகைப் பெருமானே

399 (-) ½+2+4

(399) மலயமாருதம் (7½)

புகரில சேவல, தந்துர சங்க்ரம
நிருதர் கோப, க்ரவுஞ்ச நெடுங்கிரி
பொருத சேவக, குன்றவர் பெண்கொடி மணவாள

புனித பூசுரரும், சுரரும் பணி
புயசபூதர, என்று இரு கண்புனல
பொழிய, மீமிசை அன்பு துளும்பிய மனது கி

அகில பூத உடம்பும், உடம்பினில்
மருவும ஆருயிரும, கரணங்களும்
அவிழ, யானும் இழந்த இடந்தனில் உணர்வாலே

அதிய வாதிகளும் சமயங்களும்
அடைய ஆம என, அன்று என, நின்றதை
அறிவிலேன் அறியும்படி இன்று அருள் புரிவாயே

மகர கேதனமும், திகழ செந்தமிழ்

அறிவின் உடபொருள அறிபவர்களாம பெரியோர்களுக் அருட்

குணக் கடலாய் விளங்குபவனே.

அகத்திய முனிவன் துதிக்கும் முத்தமிழ்ப் பெருமானே!

இளமையுடன விளங்கும் குரு மூர்த்தியே! கார்த்திகை மாதர்களுக்கு இனிய பெருமானே

399

குற்றமிலாத சேவற் கொடியை உடையவனே! (சுந்தரம்) 3முங்கிண்மை (சங்க்ரம) சேர்ந்திருந்த (3முங்கிரான) [அல்லது தந்திர உயர்ந்த பக்கையுடைய, சங்க்ரம போரை விரும்புகின்ற] நிருதர் அசுரர்களை கொய்பவனே! கிரவுஞ்சம என்னும் பெரிய மலையோடு சண்டை செய்த பராக்கிரமசாலியே! மலைநிலத்தவராம வேடர்களின் பெண் கொடியான வள்ளியின் கணவனே

பரிசுத்தமான அந்தணர்களும் தேவர்களும் வணங்குகின்ற, திருப்புயங்களாம்

* மலைகள்- மலையனைய திருப்புயங்களை உடையவனே என்று கூறி இரண்டு கண்களிலும் நீர (மிமிசை பொழிய) உடல் மீது மேலெங்கும் பொழிய, அன்பு ததும்பும் மனத்தை உடையவனாகி

பஞ்ச பூதங்களால் ஆகிய எவ்லா உடம்புகளும் அவ்வுடம்புகளிற் பொருந்தியுள்ள அரிய உயிர்களும், (மனம், புத்தி. அகங்காரம், சித்தம எனப்படும்) கரணங்கள் நான்கும் நெகிழ்ந்து இளக, நான என்னும நினைப்பும் அழிந்த அந்நிலையில, ஞான உணர்ச்சி கொண்டு

சகல சமய வாதிகளும், சகல சமயங்களும், அடையக் கூடும். அடைய முடியாது என முறையிடுமபடி நிறபதான உண்மைப பொருள. அறிவிலியாகிய நான் அறிந்து கொள்ளும்படி இன்று (உபதேசித்து) திருவருள் புரிவாயே

மீன கொடியையும், விளங்கும செந்தமிழை வீசும (மலயதது மாருதம்) பொதிய மலைத் தென்றற காற்றாகிய (தேரையும) பல வான (வெம) விரும்பத்தக்க நறுமண

முளை

சிலீமுகமும் பல மஞ்சரி வெறியாகும்

மதுகர ஹாரம், விகுருகு அணியும், கர
மதுர கார்முகமும் பொர வருது ஒரு
மதன ராஜனை வெந்து விழும்படி முனிபாவம்

முகிழ விலோசனா அம் சிறு திங்களும்
முது பகீரதியும் புனையுஞ் சடை
முடியா, வேதமு நின்று மணம் கமழ் அபிராமி

முகர நூபுர பங்கய சங்கரி
கிரி குமாரி த்ரியம்பகி தந்தருள்
முருகனே, சுர குஞ்சரி ரக்ஷித பெருமானே.

400

(400) ஆபோகி (7) (-) (1½+1+2+1½+3)

புத்தகதது டைடிற திடடி முடியாது
பொற்பு உறக கூட்டிக காட்டி அருள ஞான
வித்தகப் பேற்றைத தேற்றி அருளாலே
மெதெனக் கூட்டிக் காக்க நினைவாலே
தந்தை புக்கு ஓட்டிக, காட்டில் உறைவானே

சற்கரிதது நெதிக கீர்தடி பெருவோனே

(முலர்ப்)பாணங்களையும பல (மதசரி) பூங்கொத்துககளின் தேனைப் பருகி விளையாடும

(மதுகரம்) வண்டுகளின மாலை போன்ற வரிசை கொண்ட வில்லின நாணையும் (சி-திரம்ப, விசேடமான (க்குச அணியும) பூங்கொத்துக்களை அணிந்துள்ளதும, (கர) கரத்தில் ஏநதப்பட்டதும், (மதுர கார்முகம) இனிய கரும்பு வில்லையும் கொண்டு, (பொர) சண்டை செய்ய வந்து எழுந்த மன்மத ராஜனை் காமனை. வெந்து விழும்படி கோபித்த, (பாலம்) நெற்றியில் தோன்றி விளங்கும் (விலோசனா) கணணை உடையவரும். அழகிய சிறிய பிறையையும், பழைய கங்கையையும் அணிந்துள்ள சடை முடியை உடைய வருமான சிவ பெருமானும், வேதங்களும் நின்று தொழ,ஞான மணம வீசுகின்ற அபிராமி- அழகி,

* நுவிகின்ற சிவமபணிந்த தாமரை போன்ற திருவடிகளை உடைய சங்கரி, இமயகிரியின் குமரி. முக்கணணி ஆகிய பார்வதியும் தந்தருளிய முருகனே! தேவயானையம்மையார் விரும்புகின்ற பெருமானே

400

புததகங்களிலும் ஏடடிலும் எழுத முடியாத (பொருளை) அழகு பொருந்தக் கூடடுவித்துக காடடியும், அருள் மயமாம் ஞான நனைப் பாக்கியத்தைத தெளிய வைதது, உனது திருவருளால் பக்குவமாக எனக்கு அதைக கூடடி வைத்தும, என்னைப் பாதுகாகக நினைந்தருள்வா சிறிகளை, அவை தினைபபுனததில இருககும இடஙகளிற் சென்று, ஓடடி அந்தத் தினைப்புனக காடடில இருநதவளாம வள்ளியை உபசரிதது புகழந்து, பேரும் புகழும பெறறவனே!

கைத்தவத்து எ குப்பு ஆர்த்து நுழையாத
கறபகத் தோய்புக் காத்த பெருமானே

401 (ல) 01/4

(401) ஷண்முகப்ரியா
புவிக்கு உன பாதம் அதை நினைபவர்க்கும் கால திரிசனை
புலக்கண கூடும், அதுதனை அறியாதே
புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக கண் பூது படிறரை
புகுக்கண் பாவம் அது கொளல் விழையாதே

கவிக் கொண்டாகு புகழினை படிக்கும் யாகு திறமிலி
களைக்கும் பாவ சுழல்படும் அடி நாயேன்

கலக்கண்டாகு புவிதனில எனகக உண்டாகு பணிவிடை
கணக்கு உண்டாதல் திருவுளம் அறியாதோ

சிவத்தின் சாமி, மயில் மிசை நடிக்குஞ் சாமி, எமதுனே
சிறக்குஞ் சாமி சொருபம் இது 3னிகொணச

செழிக்குஞ் சாமி, பிறவியை 3ழிக்கும் சாமி பவம் அதை

(கைத்தலத்து ஈ) தும்பி வண்டுகளின் (கும்பு- கும்பு) கூட்டம் (ஆர்த்து)
துளை செய்து நுழைய முடியாத
கற்பக விருக்ஷத் தோப்பு உள்ள பொன்னுலகைக் காத்த பெருமானே.

401

பூமியில் உன்னுடைய திருவடிகளை நினைத்துத் தியானிப்பவர்களுக்கும், (இறப்பு, நிகழ் எதிர் என்ற) முக்கால நிகழ்ச்சிகள் (அல்லது) உணர்வு ஞான நிலை (புலக்கண்) அவர்தம் அறிவில் விளங்குவன ஆகும் - அவ்வுண்மையை அறியாமலே

புரட்டிப் பேசும் (நெறிமுறை பிறழ்ந்து பேசும்) வகை கொண்ட சமய வாதிகளின் (நெறிக்கண்) வழியிலே (பூது) புகுகின்ற, நடக்கின்ற (மூடரை) வஞ்சகர்களை/பொய்யர்களை, புழுக்கள் நிறைந்த, பாவத்துக்கு என்று ஏற்பட்ட நரகம் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் தவறாது

சிறந்த கவிகளின் பாடல்களில் கொண்டாடப்படும் (உனது) புகழினைப் படிக்கும் திறமும், பாடும் திறமும் இல்லாதவன், களைப்பைத் தரும் பாவச் சுழற்சியிலே சுழற்சியுறும் அடி நாயேன் ஆகிய எனக்கு

(மனக்) கலக்கத்தைத் தரும் இப்பூமியில் (உள்ள) எனக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள (பணிவிடை) தொண்டுக்கு என்று ஏற்பட்டுள்ள கணக்கின் அளவு (அடியேன் செய்யும்படி விதிக்கப்பட்டுள்ள தொண்டு- இவ்வளவு என்று உள்ளதான ஒரு கணக்கு, (உனது) திருவுளத்துக்குத் தெரியாதோ (உனது உள்ளம் அறிந்ததே ஆம், அதனை விதித்து அருள் புரிவீர்)

மங்கலத்தைச் செய்கின்ற சுவாமி, மயிலின் மீது நடனம் செய்யும் சுவாமி
எமது உள்ளத்துள்ளே சிறப்பாக விளங்குகின்ற சுவாமி, திரு அருவத்தின் பேரொளி
ஜோதியாய அடியவர்கள் காணும்படி

விளக்கமுறும் சுவாமி, பிறவியை ஒழிக்கும் சுவாமி, பாவங்களை

தெறிக்கும் சாமி, முநிவர்கள் இடம் மேவும்
தவத்தின சாமி, புரி பிழை பொறுக்கும் சாமி, குடிநிலை
தரிக்கும் சாமி, அசுரர்கள் பொடியாக

சதைக்கும் சாமி, எமை பணி விதிக்கும் சாமி, சரவண
தகப்பன் சாமி என வரு பெருமாளே.

402

402 மோகனம் ..(5½) (ம) 4+1½

பூத கலாதிகள் கொண்டு யோகமு மாக மகிழ்ந்து
பூசைகள் யாது நிகழ்ந்து பிழை கோடி
போம் வழி ஏது தெரிந்து, ஆதி அநாதி இரண்டு
பூரணி காரணி விந்து வெளியான

நாத பராபர மென்ற யோகி உலாசம் அறிந்து
ஞான சுவாசம் உணர்ந்து ஒளி காண

நாடி முதல் ஆயிரம் வந்த தாமரை மீதில் அமர்ந்த
நாயகா பாதம் இரண்டும் அடைவேனோ
மாது, சர்வேஸ்வரி, வசகி, காளி, பிடாரி விபுசி.
வாணி வராகி, மடநதை அபிராமி

குலைத்து எறியும் சுவாமி, முநிவர்களை செய்யும்
தவப் பொருளாய விளங்கும் சுவாமி, (அடியார்கள்) புரியும் பிழைகளைப் பொறுத்தருளும் சுவாமி, தேவர்களை விணுலகில் குடியேற வைத்து அங்கு நிலைக்கும்படி வைத்த சுவாமி, அசுரர்களைப் பொடியாகும்படி நெரித்து அழித்த சுவாமி, எமக்குத் தொண்டு-யாம செய்ய வேண்டிய தொண்டு இன்னதென்று விதித்துள்ள சுவாமி, சரவணத்தில் தோன்றியவரும், தகப்பனுக்கும் குருமூர்த்தியானவருமான சுவாமி- என்றென்றும் விளங்குகின்ற- என்றெல்லாம் புகழத்தக்க பெருமானே.

402

பஞ்ச பூதங்களின் சம்பந்தமான (கலாதிகள்) சாத்திரங்கள் முதலானவைகளை ஆய்ந்தறிந்து, யோக வகை கூட்ட மகிழ்ந்து, பூசைகள் யாவற்றையும் செய்து கோடிக் கணக்கான பிழைகள்
நீங்கும்படியான வழி இன்னதென்று காரணம் உணர்ந்து, முதலும், முதலற்றதுமாய - ஆக இரண்டுமாய் நிற்கின்ற பூரணி- முழுமுதல்வி, சகலத்துக்கும் காரண பூதமாகயிருப்பவளாகிய பராசக்தியும் விந்து வெளியான நாதம் (வெளியான விந்து நாதம்) தோன்றி முழங்கின விந்து நாதமும்- விந்து சம்பந்தமான நாத ஒலி கூடி முழங்கும் இடத்தில (பராபரம்) பரம்பொருளாகக் காட்டத் தர, யோகிகள் காணும அநந்த (உல்லாசம்) பரமானந்த ஒளியை அறிந்து அனுபவித்து ஞான மூச்சிறைவு - ஞான யோக நிலையை அறிந்து, நாதாந்த நல்லொளி தோன்ற அதை விரும்பி ஒரு ஆயிரம் இதழோடு கூடிய குரு கமலத்தின மீதுள்ள பெருமானது இரண்டு திருவடிகளை அடைவேனோ
மாது, மாகேசுரி, வஞ்சிக்கொடி போன்றவள், காளி பிடாரி விபஞ்சி (வீணையை ஏந்தியவள்) வாணி வராகி மாது. அழகி

வாழ சிவகாம சவுநதரி, ஆலம மேயாம் முக பஞச
வால,புராரி இடம் தகு 2மை, ஆமி

வேத புராணம் விளம்பி நீல முராரியர் தங்கை
மேலொடு கீழ் உலகங்கள் தரு பேதை

வேடமெயா முக சங்க பாடலொடு ஆடல் பயின்ற
வேணியர் நாயகி தந்த பெருமானே.

403

(403) கரஹரப்ரியா (20) (+) அதி கண்ட நடை

பெரும காரியம போல வரும கேடு உடம்பால
பரியம் கூர வந்து தரு உளறிப

பிறந்தார், கிடநதார், இருந்தார், தவழந்தார்
நடந்தார் தளாந்து பிண மானார்

அரும கான் மருங்கே எடுங்கோன் சுடுங்கோன்
அலங்கார நன்றி இதென மொழகி

அகளறு, ஆசையும் போய், விழும் பாழ் உடம்பால்
அலநதென அகசல என வேணும்

இரும கானகம போய் இமை கானா பிணபோக
எங்கே மடந்தை என ஏகி

வாழவு பொலியும் சிவகாம சௌந்தரி, (ஆலம் மேலாம்) பிரளய காலவெள்ளத்தின் மேலாகிய பஞ்சமுக பாலாம்பிகை, திரிபுரத்தை எரித்த சிவனது இடது பாகத்துக்குத் தக்க உமை, தாய் வேதங்களையும் புராணங்களையும் சொன்னவள், நீல நிறம் உள்ள, முரன் என்னும் அசுரனுக்குப பகைவருமாகிய திருமாவின் தங்கை, மேலொரு கீழாக பதினான்கு உலகங்களையும் தந்த மாது,

ஆடலுக்குரிய வேடங்கள எல்லாம் நிலை கலங்க, சங்கம்- சபையில் பாடலும ஆடலும் பயின்ற சடைப் பெருமானது தேவி- ஆகிய பார்வதி தந்த பெருமானே.

403

பெரிய காரியத்தை சாதிபபதற்கு வநதது போல வந்துளளதும் கேடு- அழிவுக்கு இடமானதுமான உடம்பிடததே பிரியப்படும்படி வநது கருவில் ஊறிப்

பிறந்தாா, படுத்திருந்தார், இருந்தார், தவழ்ந்தாா, நடந்தார் எனறும் தளாந்து பிணமானா் (என்றும் கூறுதற்கு இடமானவுடன)

அரிய சுடுகாட்டின் பக்கம் எடுதது செல்லுங்கள், அங்கே சுடுங்கள — பிணக்கோலம் நனறே அமைநதுள்ளது எனறெல்லாம் கூறி, சுட காட்டில் எரியில் விட்ட பின்பு நீரில் மூழ்கி

* அகனறு -பிரிந்து போம், (ஆசையும் போய) இருநத பாசமும் நீங்குமாறு விழுந்து பாழாகும் இந்த உடல காரணமாக (அலநதேனை) மனக கலககமும் துக்கமும் அடையும் என்னை பயபபடாதே எனறு கூற (நீ) வர வேணும்

பெரிய கானகத்தில் சென்று, இளைய வீரனும் தமபி இலககுமனன பின தொடாந்து வர, எஙகே (காணது போன) மாது சீதை எனறு தேடிச சென்று

எழுந்தே குரங்கால இலங்காபுரம
தீயிடும் காவலன் தன் மருகோனே
பொருமகாரமுகம பாணி கொண்டே, இறைஞசார
புறம சாய, அம்பு தொடும் வேடர்

புனம் காவல் அம் கோதை பங்கா, அபங்கா
புகழ்ந்து ஓதும் அண்டர் பெருமானே

404 ஹிந்தோளம (10½) ப 1½+1½+1+1½+2+3 404

பேரவா அற வாயமை பேசற்கு அறியாமே
பேதை மாதராரோடு கூடிப் பிணிமேவா
ஆரவாரம் மாருத நால கறது அடி நாயேன்

ஆவி சாவி ஆகாமல நீ சற்று அருள்வாயே
சூர சூர சூராதி சூரர்க்கு எளிவு ஆயர

தோகையா குமாரா கிராதக் கொடி கேள்வா
தீர தீர, தீராதி தீரய பெரியோனே

தேவ தேவ தேவாதி தேவப் பெருமானே

புறப்பட்டு, அநுமாராகிய குரங்கைக் கொண்டு இலங்கைப் பட்டணத்துக்கு நெருப்பு வைத்த அரசனை இராமபிரானுடைய (திருமாலின்) மருகனே!
சண்டை செய்யும் (கார்முகம்) வில்லைப் (பாணி) கொண்டே கையிற் கொண்டவராய, தம்மை வணங்காதவர்களுடைய (புறம் சாய) வீரம் அழியும்படி அம்பைச் செலுத்தும் வேடர்களுடைய
தினைப்புனத்தைக் காவல் இருந்த அழகிய பெண் வள்ளி பங்கனே!
(அபங்கா) குறைவு - நாசம் இல்லாதவனே! புகழ்ந்து ஓதும் தேவா பெருமானே.

404

பேராசை நீங்காத நிலையில் இருந்து, உண்மை பேசுதற்குத் தெரியாமல (பேசாமல)
அறிவீனர்களாகிய மாதர்களோடு சேர்ந்து நோய்களை அடைந்து
ஆடம்பரம் (மாருத) நீங்காத- அறுத- தணியாத, சமயக் கூச்சலுக்கு
இடம் தரும் நூல்களைப் படித்து அடிமை நாயான எனது
உயிர் வீண் படாமல் நீ சிறிது அருள் புரிவாயே
சூரர்களுக்குட் சூரனை சூரபத்மன் முதலான சூரர்களுக்கு எளிதில் காட்சி கொடுத்தவனே
மயில வாகனனே! குமார மூர்த்தியே! வேடர் கொடியாம் வள்ளி கணவனே!
(தீர தீர) மகா தீரம் (தைரியம்) உடையவனே / தைரியமாதி மேம்பட்ட இலக்கணங்களில் உறுதி வாய்ந்த பெரியவனே!
தேவ தேவனே! தேவா முதலானோருக்குத் தேவனாய் விளங்கும் பெருமானே

---

405 வசம்ஸத்வனி (3½) 405 (ப+2)

பொதுவதாய்த் தனி முதலதாயப் பகல
இரவு போய்ப் புகல் கிறை வேதப
பொருளதாயப் பொருள முடிவதாய்ப், பெரு
வெளியதாய்ப் புதையின்றி ஏறில்
கதியதாய்க், கருத அரியதாயப், பருக
அமுதமாய்ப் புலன் ஐந்து மாயக்

கரணம் மாய்த்து, என மரணம் மாற்றிய
கருணை வார்த்தை இருந்தவாறு என

உததி கூப்பிட, நிருதர் ஆர்ப்பு எழ,
உலகு போற்றிட வெம் கலாப
அரு பராக்ரம துரகம் ஏறிய
உரவ, கோக்கிரி நண்ப, வானோர்

முதலவ, பார்பதி புதல்வ, கார்த்திகை
முலைகள் தேக்கிட உண்ட வாடிவே
முளரி, பாற்கடல், கயிலம் மேற் பயில்
முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே

எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய்த், தனிப்பொருளாய், முதற் பொருளாய. பகல்
இரவு இவைகளைக் கடந்த மேனிலையிற் சொலலபபடுகினற வேதப
பொருளாய், அப்பொருளின் முடிவாய், பெரிய வெட்ட வெளியாய், மறைவு
யாதொன்றுமின்றி, (ஈறு இல்) முடிவு இல்லாததான
புகலிடமாய், எண்ணுதற்கும் அரியதாய், உண்ணும் அமுதம் போல இனிமை
உள்ளதாய் (விளங்கிச), சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை நாற்றம எனப்படும்
ஐவகையான உணர்ச்சிகளும் ஒடுங்கி அழியக்
மெய் வாய் கண், மூக்கு செவி எனப்படும் ஐம்பொறிகளின் சேட்டை
களை (மாய்த்து) அழிதது, எனக்கு மரண பயததை நீககின உனது
(கருணை மொழி) உபதேசம், என்ன உயாநிலையாயுளளது! அறபுதம இது:
கடல ஓலிடவும், அசுரரகள பேரொலி எழுப்பவும், உலகோர் துதித்து போற்றி
செயயவும், (வெம) விருமபத்தக்க தோகை மயிலாகிய
ஒப்பறறதும் வீரம் உள்ளதுமான, குதிரையை ஓட்டிச் செலுத்தின
(உரவு) வலிமை வாய்ந்தவனே! (கோ) பூமியிலுள்ள மலைகளினிடத்தே
விருப்பம் உள்ளவனே! தேவாகளுக்கெல்லாம்
தலைவனே! பார்வதியின் புதல்வனே! கார்த்திகை மாதர்களின் தனங்
களில் பால் நிரம்பி வர அதை உண்ட செல்வனே!
தாமரை மீதும், பாற கடலின் மீதும், (கயிலை) மலையின மீதும் முறையே
வீற்றிருக்கும் பழையவர்களாம் அரன், அரி, அரன் எனப்படும்
மூர்த்திகளுக்குத் தம்பிரானே

(87)

56) சுநாத விநோதினி (8) ½+4+½+1

போத நிரகுண போதா நமோ நம
நாத, நிஷ்கள நாதா நமோ நம
பூரணக் கலை சாரா நமோ நம — பஞ்சபாண

பூபன மைத்துன, பூபா நமோ நம
நீப புஷ்பக தாளா நமோ நம
போக சொர்க்க பூபாலா நமோ நம — சங்கம் ஏறும்

மா தமிழ்த்ரய சேயே நமோ நம
வேதனத்ரய வேளே நமோ நம
வாழ் ஜகத்ரய வாழ்வே நமோ நம — என்று பாத

வாரிஜத்தில் விழாதே, மகோததி
ஏழ் பிறப்பினில் மூழ்கா, மனோ பவ
மாயையிற் சுழியூடே விடாது — கலங்கலாமோ

கீத நிர்த்த வேதாளர, அடவீ நட
நாத புத்திர, பாகீரதீ, கிருபா
சமுத்திர, ஜீமூத வாகனர் — தந்தி பாகா

கேகயப் பிரதாபா, முல அதிப,
மாலிகைக குமரேசா விசாக, த்ரு
பாஷு, வித்ரும ஆகாரா, ஷடானன — புண்டரீகா

ஞானம் நிறைந்தவனாய், குணாதீதனாய் உள்ள ஞானமூர்த்தியே! உன்னை வணங்குகின்றேன், வணங்குகின்றேன்; தலைவனே! உருவம் அற்ற மூர்த்தியே நமோ நம! எல்லாக கலைகளின் சாரமாயுள்ள தெய்வமே நமோ நம! (மலர்ப்)பாணங்களை ஐந்து கொண்ட

மன்மதனுடைய மைத்துனனே, (பூபா) பூமியைப் பாதுகாப்பவனே நமோ நம! கடப்ப மலர்களைத் தன்னிடம் கொண்ட திருவடிகளை உடையவனே நமோ நம! போகங்களுக்கு இடமாம் பொன்னுலகைக் காத்தளித்த அரசே நமோ நம, சங்கப் பலகையில் ஏறி அமர்ந்த

சிறப்பு வாய்ந்த முத்தமிழ்ச் செம்மலே நமோ நம! இருக்கு, யஜுர், ஸாமம் எனப்படும் மூன்று வேதங்களும் (போற்றும்) வேளே நமோ நம! வாழ்கின்ற மூவுலகங்களும் (போற்றும்) செல்வனே நமோ நம! என்று போற்றி உன திருவடித்

தாமரைகளில் விழாமல், மகா சமுத்திரம் போன்ற ஏழ் பிறப்பில் (நான்) மூழ்கி, மனத்திலே உதிக்கின்ற எண்ணங்களாம் மாயையின் சுழற்சியுனுள்ளே வெளிவர முடியாது அகப்படக் கலங்குதல் நன்று!

(நன்றன்று என்றபடி)

பாடல் ஆடல் (வேதாளம்) பேய்களுடன், (அடவீ) சுடுகாட்டில் நடனம் செய்கின்ற தலைவராம் சிவனது புத்திரனே! (பாகீரதி புத்திர) கங்கையின் புத்திரனே! கருணைக் கடலே, மேக வாகனனும இந்திரன் (வளர்த்த) யானை -

தேவசேனையின் பாகா- பாங்கனே - கணவனே!

மயில் வாகனம் கொண்ட கீர்த்திமானே! மூல காரண அதிபனே - தலைவனே! மாலைகள் அணிந்த குமரேசனே! விசாகனே! கருணை மிக்கவனே! பவள நிற உருவத்தனே! தாமரையன்ன ஆறு திருமுகங்களை உடையவனே!

வேத வித்தக, வேதா விநோத,
கிராத லக்ஷ்மி கிரீடா, மகாசல
வீர விக்ரம, பார அவதான அகண்ட தர

வீர நிட்டுர வீரா, ஆதி காரண,
தீர நிர்ப்பய தீரா, அபிராம
விநாயகப்ரிய, வேலாயுதா சுரர் தம்பிரானே.

---

(407) 407

ஆனந்த பைரவி அதிகண்டநடை (4+3)

மகள் தாயர்க்கும், மருகர்க்கும், மாமாக்கும், மனை
விக்கும், வாழ்நர்க்கும் மிக மனதாலே
மைத்த வேலுக்கு, நெடிது ஊற்ற மாயத் துயரம்,
வைத்து வாடச் சமனு முறமேவித்

திக்கு நாடிக், கரிய மெய் கடாவில் திருகி
திக்க ஆவிக்கு அளவு தெரியா முன்

சித்தம் ஒவித, துயிலும் அற்று, வாழச் சிறிது
சித்ர பாதக் கமலம் அருள்வாயே.

இக்கு வேளைக கருக, முக்கண நாயக கனலே
யிட்டு யோகத்து அமரும் இறையோர் முன

(88)

வேதங்களில வல்லவனே! பிரமனைடு பொருள் வினவி விளையாடியவனே!
வேட லக்ஷ்மியாம் வள்ளியுடன விளைகள் புரிந்தவனே! (மகா அசல வீரா)
பெரிய மலைகளில் வீற்றிருக்கும் வீர (விக்ரம) பராகரமசாலியே!
பூசுர அவதாரன- மிக்க கவனம் கொண்டவனே! (அகண்ட) பூரணமான
சூரத்துவம் வாய்ந்தவனே!
வீரனுக்கு உரிய (நிஷ்டுரம்) கொடுமை கொண்ட வீரனே! மூல
காரணப் பொருளே! பயம் இல்லாத தீராதி தீரனே! அழகனே!
விநாயகமூர்த்தியிடம் பிரியம கொணடவனே! வேலாயுதனே! தேவர்களை
இரட்சிப்பவனே!

467

பெற்ற மக்களுக்கும், தாயாருக்கும், சகோதரிகளின் மக்களுக்கும்,
மருமகப் பிள்ளைகளுக்கும், மாமன் மாரகளுக்கும், மனைவிக்கும்,
உடன் வாழுபவர்க்கும், மிகவும் மனத்திடத்தில்
கருநிறம கொண்ட கடலைக காட்டிலும், (நெடிது உற்று) பெரிதாயுள்ள
மாயத் துயரம - மாயை சம்பந்தமாய் வரும் துன்பத்தை, உண்டாக்கி
மனம் வாட - சோர்வு கூற- யமனும் வந்து சேர்ந்து
இருக்கும் இடத்தைத் தேடி, கரிய உடல் உடைய எருமைக் கடாவின்
மீது திருகி- முறுக்குடன் வந்து, என் சொறகள் குழற வைக்க,
உயிர் உடலில் தங்கும் கால அளவு தெரிவதற்கு முன்பாக- இறைவனை நினைத்து
மனம் நீங்கி நடுக்கம் உற்று, கனவும் நீங்கி (கனவு நினைவு அற்று
நினைப்பு மறப்பு அற்று) நான வாழவதற்கு, நீ சற்று உனது அழகிய
திருவடித் தாமரையை அருள்வாயே-
கரும்பு விலலைக் கொணட மனமதனைக கருகும்படி, நின்ற வதாம நெருப்பு
கண் கொண்டு, அவனது செயல ஆயநது, அவன் மீது நெருப்பை ஏவிய நிஷ்டை
யோகத்தில அமரந்த சிவபெருமானது முன்னிலையில

எசசராதிக்கும் உற நிற்கு மாயற்கு முதல்
எட்டொறு விதறைத தனை இனிது ஈவாய்

பக்க ஆவத்துடன உன் நெக்கு நாடிப் பரவு
பத்தர் பாடற்கு உருகு முருகோனே
பகசும் யானைத் திருவொடு உக்க வாழக குறவர்
பச்சை மானுககு இனிய பெருமானே.

(408) தோடி 406 (3) (ட) 13

மதன் ஏவிய கனையால் இரு வினையால புவி, கடல் சாரும
வடிவாய உடல நடமாடுக முடியாதேன
மன மாயையொடு இரு காழ் வினைஅற, முதுவை மலம் வேர் அற
மகிழ் ஞான அக அநுபூதியின் அருள் மேவி

பத மேவும் உன அடியாருடன விளையாடுக அடியேன் முனை
பரிபூரண திருபா கர முடன ஞான
பரிமேல அழகுடன ஏறி வி(ண்)ணவா பூ மழை அடி மேல் விட
பல கோடி வெண் மதி போலவெ வருவாயே

இயங்குகின்ற உயிர்கள் முதலிய யாவற்றிலும் பொருந்தி நிற்பவ
ரான (மாயற்கு) திருமால் முதலானவர்களுக்கு எட்ட நுண்ணிய
விதத்தை- ஞானப் பொருளை நன்கு உபதேசித்தவனே!
அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும், உள்ளம் நெகிழ்ந்து நாடிய பரவு-
விரும்பிப் போற்றுகின்ற பக்தர்களின் பாடலுக்கு உருகுகின்ற முருகனே
உனது ஒரு பக்கத்தில் (இடது பக்கத்தில்) உள்ள தேவசேனையாம்
இலக்குமியுடன் பொருந்தி வாழும் அந்தக் குறவரிடத்தே வளர்ந்த
பச்சை நிறம் உள்ளவளும் மான் போன்றவளுமான வள்ளிக்கு
இனிய பெருமானே

408

மன்மதன் செலுத்தின பாணங்களிற் படும், இருவினையிற் படும், மண்.
(கடல்) நீர் முதலிய ஐம்பூதங்கள், சாரம்- கிரகங்களின் இயக்கம் இவைக
ளுக்கு ஏற்பட்ட வடிவமான இந்த உடலுடன் (உலகில்) நடமாட முடியாதவனாகிய நான்
மனத்தின்கண் உள்ள மாயை உணர்ச்சியும், நல்வினை, தீவினை எனப்படும்
முற்றின வினைகளும் (அற) அழிய, பழமையாய வரும் ஆணவ மலம் வேறா
றுபட போக, மகிழத்தக்க ஞான (அகத்து) உள்ளத்து விளங்கும்
அனுபவ ஞானமாகிய அருளை அடைந்து
உன் திருவடியை அடைந்த உனனுடைய அடியார்களுடன் நானும் கூடி விளை
யாட (நீ) அடியேனை முன்பாக பரிபூரணமான நிறைந்த கிருபைக்கு
இடம் வைத்து, ஞானம் எனனும்
பரிமேல (குதிரையின் மேல்) அழகுடனே ஏறி தேவர்கள் பூமழையை
உனது திருவடியின் மேற் பொழிய, பல கோடி வெண்ணிலவின்
ஒளி வீச எழுந்தருளவாயே

சுத வெண் மடவார் கடல் என சாமரை அசையா, முழு
துரியா குடராம் என 3ரு கோடி

மாமுடி முநிவோர் சரண் என, வேதியர் மறை ஓதுக
நாடகம் அருண வேணியா அருள் பாலா

விழிவன் கிளையாள எனது உளம் மேவிய வளி நாயகி
கு மால் உற தனமேல் அணை முருகோனே

ஆசையொடு அடை புவனா மருகா, மணி முதிர் அடக
மயில வீசிய அழகா, தமிழ் பெருமானே

409 $1+1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}$

($5\frac{1}{2}$)

(409) பாவி

னை இலாத பாவி குரு நெறியிலாத கோபி
மன நிலை நிலாத பேயன் அவமாயை

கையது விடாத கேடி, தவ நினைவு இலாத மோடி,
வரும் வகை இது-ஏது காயம் எனநாடும

கிலி, பொலாத லோபி சபை தனில் வராத கோனை
வினை இகல் விடாத கூளன என நீயும்

(40)

நூற்றுக்கோடி வெண்ணிற ஆடை அணிந்த மாதர்கள் கடலென-திரை வீசுவது போல. சாமரங்களை வீச, பூரண சந்திரன், சூரியர்களின் பேரொளி என்று சொல்லும்படி ஒளி வாய்ந்த ஒரு கோடிக்கணக்கான

சடை தாங்கிய அழகிய முடிகளையுடைய முநிவர்கள் சரணம் என்று வணங்க,

+ மறையவர்கள் வேதங்களை ஓத, தாள ஒத்துடன் கூடிய நடனத்தை அருளிய, சடை தாங்கும் சிவபெருமான் அருளிய குழந்தையே!

உயிர்களுக்கு ஆயுளை விதிக்கும் பிரமனது தங்கை. என்னுடைய உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் வள்ளி நாயகி, மிகக ஆசையடையும்படி அவளது தனமேல் அணையும் முருகனே!

ஞான வெளியின் மீது அன்பு வைத்து வருகின்ற காயாம்பூ வண்ணராம திருமாலின மருகனே! ரதனம் (முதிர் ஆடக) செம்மை முதிர்ந்த பொன் இவை இரண்டின் ஒளி கலந்து வீசுகின்ற அழகனே! தமிழ்க்கடவுளாகிய பெருமாளே

அறிவு இல்லாத பாவி. குரு சொன்ன நெறியில் நிற்காத கோபி. மனம் ஒரு நிலையில் நிற்காத பேயனையவன், பொல்லாத பயனற்ற மாயை, பொய்யான போகங்களை விடாத ஆண்மை அற்றவன், தவம் என்னும் நினைப்பே இல்லாத பிணக்குடையவன், (காயம்) இந்த உடல் பிறப்பு வந்த வகை, இது வெயது ஒன்று ஆயும்

பாக்கியம இல்லாத பொல்லாத லோபி, பெரியோர்கள கூடியுள்ள சபையில் வராத கோழை. வினையின் வலிமையை விடாத - நீக்க மாட்டாத- பயனிலி - ஆகிய என்னை நீயும

மிகு பரமதான ஞான நெறிதனை விசாரமாக
மிகும உனது ரூப தானம் அருள்வாயே

எதிர் வரும் உதார சூரன் இரு பிளவதாக, வேலை
இயலொடு கடாவு-தீர குமரேசா
இனிய சொல மருத சீலர், கரு வழி வராமல் நாளும
இளமையது தானுமாக நினைவோனே

நதியுடன் அராவு பூணு பரமா குருநாதனை
நடைபெறு கரேமான மயில் வீரா

நகைமுக, விநோத ஞான குறமினுடனே குலாவு
நவமணி உலாவு மார்ப பெருமானே.

---

(410) திலங் $(5\frac{1}{2})$ 410 $\rightarrow 1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+1+1\frac{1}{2}$

மன கபாட, பாடீர தன, தராதரா, ரூப
மதன ராச ராசிப சர.கோப

வருண பாதக ஆலோக, தருண சோபித ஆகார
மகளிரொடு சீராடி இதமாடி

மிக சிரேஷ்டமான- மேலான, ஞான மார்க்கத்தை ஆராய்ச்சி செய்ய, (மிகும்) மிக்கு விளங்கும் உன்னுடைய ரூப பரிசை-சாரூபம் என்னும் நன்கொடையை அடியேனுக்குத் தந்தருள்வாய்

எதிர்த்து வந்த மேம்பாடு உடைய சூரன் இரண்டு பிளவாகும்படி, வேலாயுதத்தை தகுதியுடன-தக்க முறையில் செலுத்தின தீரனே! குமரேசனே!

இனிய சொற்கள (மறுத) இலலை என்னாத- எபபோதும் இனிய சொல் பேசும், சுதத ஆனமாக்கள- பெரியோர்கள், மீணடும் பிறவாத படியும் எபபோதும இளமையுடன விளங்கும்படியும், நினைதது அருளபவனே!

கங்கையாறுடன பாமபை அணியும் பரமேசுரனுக்குக் குருமூர்த்தியாக விளங்கும், நடையில (கரேம்) வேகம் வாய்ந்ததான- வெகு வேக நடையை உடைய மயில் வீரனே!

எபபோதும் மலர்ந்த முகமாக இருப்பவரும் (விநோத) அழகிய அல்லது அற்புதகரமான ஞானத்தைக் கொணடவருமான வளளியுடனே கொஞசுகின்ற, நவரதனமாலை விளங்குகின்ற மார்பை உடைய பெருமாளே.

410

கபாட மனம்- கபட மனம்- கபட மனத்தையும் [அல்லது கதவு கொண்டு அடைபடடது போனற ரகசிய மனத்தையும்] பாடீர- சந்தனம அணிந்த தனங்களாகிய (தராதரம) மலையையும கொண்ட (ரூப) உருவத்தைக் கொண்டவரும, மனமத ராஜன செலுததும (ராசீப சரம) தாமரைப் பாணததின் (கோப) கோபத்துக்கு இலக்காய் இருப்பதால்

குல வேறுமையால வரும பாவம் (அலோகம்) (தம) கண்ணுக்குப புலபபடாத வரும், (தருண) இளமை அழகு வாய்ந்த (ஆகாரம) உடம்போடு கூடினவருமான மாதர்களுடன செல்வச் செருக்குடன விளையாடியும, இயமன் தினத்தும

குலைகுவேனோ; நானுது தனைகுவேனோ, வீணன
குறையனேனே நாயேனே — வினையேனே

கொடியனேனே, ஓதாத குதலையேனே, நாடாத
குருடனேனே, நீ அள்வது — ஒருநாளே.

அநக வாமன அகார முனிவர் ஆகம் மால் தேட
அரிய தாதை, தான ஏவ — மதுரேசன

அரிய சாரதா பீடம், அதனில ஏறி, ஈடேற
அகிலநாளும் ஆராயும் — இனையோனே

கனக பாவண ஆகார, பவள கோமள ஆகார,
தவள சாமள ஆகார — மயிலேறு

கடவுளே க்ருபாகார, கமல வேத - -
கருணை மேருவே தேவர — பெருமானே

கொருசிக காலம் கழிப்பவனும், கூச்சமில்லாமல் சரசஞ் செய்ப
வனும், வீண் காலம் போக்கும் முறையை உடையவனும், நாய்
அனையனும், வினைக்கு ஈடாணவனும்

பொலலாதவனும் (உன்னைப்) போற்றி ஓதாத கொசனைப் பேச்சு
உடையவனும், (உன்னை) விரும்பித் தேடாத குருடனுமான என்னை
நீ ஆண்டருளும்படியான ஒரு நாள உண்டா!

பாபமற்ற வாமன வடிவம் கொண்ட, (முனிவராகவும்) தவமுனிவரது (உடல்)
உருவத்தை எடுத்த திருமால தேட, அவருக்கு (அரியராய்) எட்டாதவராய்
நின்ற (தாதை) உன தந்தையாகிய (மதுரேசன தான் ஏவ) மதுரைச்
சொக்கநாதப் பெருமானால அளிக்கப் பட்ட

அருமை வாய்ந்த சரஸ்வதியின இருப்பிடமான சங்கப் பலகையில்
ஏறி வீற்றிருந்து, ஈடேற நாற்றிசையோரும் அறியப் புலவர்களின உரையை
ஆராய்ந்தவனே! (அல்லது) (ஈடேற) உலகத்தார் உய்ய நாற்றிசை
யில் உள்ள உயிர்கள எல்லாம் உய்ந்து புரக்கும் கிளையோனே!

பொன் போன்ற தூய (உடம்பினனே) மேனியனே! பவளம் போன்ற அழகிய
(சிவந்த) மேனியனே! தோகை உடையதும், பசுமை நிறமுடைய உடலினைக்
கொண்ட மயில மீது ஏறும

கடவுளே! கருணை உருவத்தனே! இதய கமலத்திற் பொருந்திய
ஞான சொருபனே! (வேதனம் - அறிவு, ஞானம்) கருணை மேரு மலையே!
தேவர் பெருமானே!

(411) ராமப்ரியா (3) ரு 13

மனை மக்கள் சுற்றம் எனும் மாயா
வலையைக் கடக்க அறியாதே
வினையிற் செருக்கி அடி நாயேனை
விழலுக்கு இறைத்து விடலாமோ

சுனையைக் கலக்கி விளையாடு
சொருபக் குறத்தி மணவாளா
தினை நற் சரித்ரம் உள தேவர்
சிறை வெட்டி விட்ட பெருமானே

412

(412) சங்கராபரணம் (6½) ரு (1+1½+2+2)

மாண்டார் எலும்பு அணியும். சடை
ஆண்டார் இறைஞ்ச, மொழிந்ததை.
வான், பூதலம், பவனம், கனல், புனல் ஆன
வான் பூதமும், கரணங்களும்
யான் போய் ஒடுங்க, அடங்கலும்
மாய்ந்தால விளங்கும் அது ஒன்றினை அருளாயேல்

வேண்டாமை ஒன்றை அடைந்து உளம்
மீண்டு ஆறி நின் சரணங்களில்
வீழ்ந்து அவல் கொண்டு உருக அன்பினை உடையேனை

411

மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தார் என்கின்ற மாய
வலையை விட்டு விலக (தாண்ட) அறியாமல்
வினை வசத்தால் களித்து அகந்தை கொண்டு, அடிமை நாயேனாகிய நான்
*(விழல்: ஒன்றுக்கும் பயனாகாத ஒரு வகைப் புல்) விழலாகிய புல்லுக்கு
தண்ணீர் இறைப்பது போல வீணாகலாமோ? வீணுக்குப் (பயனின்றி)
என் ஆயுள் நாளைக் கழித்து விடல் நன்று! (நன்றன்று என்றபடி)
சுனையைக் கலக்கி விளையாடின
அழகு மிக்க குறத்தி வள்ளியின் மணவாளனே.
நாளும் நல்ல ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டிருந்த தேவர்களின்
சிறையை நீக்கி ஒழித்த பெருமானே

412

* இறந்து பட்ட/மாட்சிமையுடைய, திருமால் பிரமன் ஆகியோருடைய எலும்பை
அணிபவரும், சடாபாரத்தை உடைய தலைவரும் ஆகிய சிவபெருமான (இறைக்க)
வணங்கிக் கேட்க, நீ உபதேசித்த பொருளை. விண், பூமி, காற்று
தீ, நீர் ஆகிய
பெரிய ஐம்பூதங்களும், (மனம் புத்தி அகங்காரம், சித்தம் எனப்படும்)
கரணங்கள் நான்கும், 'நான்' என்னும் அகங்காரமும் நீங்கி ஒடுங்க
* இங்ஙனம் எல்லாம் இறந்து பட்டால், (அப்போது) விளங்குவதான ஒப்பற்ற
ஒரு பொருளை அருள உனக்கு இடமில்லா விட்டால் (அதற்குப் பதிலாக)
எதுவும் வேண்டாம் என்ற ஆசையற்ற மனநிலையை நான் அடைந்து உளம் எங்கும்
செல்லாது என்னுள்ளே மீண்டு (அறி) அதனை கொழுப்பு/வேகம் அடக்கி உனது
திருவடிகளில் விழுந்து ஆசையுடனே உள்ளம் உருகும்படியான அன்பு நிலையை உடைய
வனாய

வேந்தா, கடம்பு புனைந்து அருள
சேந்தா, சரண் சரண் என்பது,
வீண்போமது ஒன்று அல என்பதை — உணராதோ
ஆண்டார், தவங்கள் அளந்திட
நீண்டார், முகுந்தர், தடந்தனில,
ஆண்டு, ஆவி துஞ்சியது என்று, முதலை — வாய் உற்று

ஆங்கு ஓர் சிலம்பு புலம்பிட.
ஒன்று ஊது தூங்க சலச்சலம்
ஆம் பூ முழங்கி அடங்கும் அளவில — நேசம்

பூண்டு, ஆழி கொண்டு, வனங்களில்
மெய்ந்து, ஆள என்று, வெறும் தனி
போந்து, ஓலம் என்று உதவும் புயல் — மருகோனே.

பூம்பாளை எங்கும் மணம் கமழ்
தேம் காவில நிறைந்து ஒரு குறவர்
பூந்தோகை கொங்கை விரும்பிய — பெருமானே

(94)

வேந்தா! கடம்ப மாலை அணிந்தருளும் செம்மைப் பண்புடையவரே!
உன் திருவடியே சரணம் சரணம் என்னும் அந்த வழியாகு வீணாகப் போகும்படியான ஒரு தொண்டு அன்று- பயன் தரக்கூடிய பணியேயாம் என்பதை என் உள்ளம் உணர்ந்து பயன் பெறுதோ!

உலகெல்லாவற்றையும் ஆள்பவர், (தலங்களை) மூவுலகையும் தமது திருவடியால் அளக்க வேண்டி நீண்ட திருவுருவை எடுத்தவர், மூதியைத் தருகின்ற நாராயணர (தடம் தனில்) மடுவினிலே (ஆண்டு) அவ்விடத்திலே. உயிரே போய் விட்டது என்று, முதலை வாயில் அகப்பட்டு அங்கே ஒப்பற்ற ஒரு (சிலம்பு) மலை போன்ற கஜேந்திரனும் ஆதிகுதி அழைத்திட (ஞானது) அப் பொழுது, உனதின பரிசுத்தமான பாஞ்சசன்னியம் எனும் வலம்புரிச் சங்கம், (ஆம மூ) மூ ஆம - மலரை ஒத்த வாயினிடத்தே முழக்கம் செய்யப்பட்டு, அந்த சங்க ஓசை அடங்கும் அளவில- அடங்குவதற்குள் - அவ்வளவு விரைவில - அளவில்லாத அன்பு

பூண்டு, சக்கரத்தை ஏந்தி வந்து, அந்த மடு இருந்த வனத்தை அடைந்து (அள என்று) அந்த யானையை ஆண்டருள்வதற்காக (காப்பாற்றுவதற்காக) (வெறும் தனி போந்து) தன்னந் தனியாகவே (வேறு ஆயுதம் முதலிய இல்லாமல், லக்ஷ்மி தேவியும் கூட வராமல்) வந்து (ஒலம்) அபயம் தந்தோம என்று உதவின மேகவாணராம் திருமாலின் மருகனே!

அழகிய தென்னம் பாளை எங்கும நறுமணம் வீசுகின்ற, இனிய பூஞ்சோலையில் இருந்த ஒப்பற்ற, (குறவா பூந்தோகை) மலை வேடர்களின் அழகிய மயிலனைய வள்ளியின் கொங்கையை விரும்பின பெருமானே

413 (95)

பாகேஸ்ரீ 5½ (ம) 2+½+2

முருக மயூரச சேவக, சரவண, ஏனற் பூதரி

முகுள பயோதர கோமள முலைமீதே

முழுகிய காதற் காமுக, பதி பசு பாசத தீர்வினை

முதிய புராரிக்கு ஓதிய குருவே என்று

உருகியும், ஆடியும் பாடியும், இரு கழல நாடிச் சூடியும்,

உணர்வினொடு ஊடக் கூடியும் வழிபாடு உறாது

உலகினர் ஆசைப்பாடு அற, நிலை பெறு ஞானத்தால் இனி

உனது அடியாரைச் சேர்வதும் ஒரு நாளே

மருகனை எமை, சூழ்கொடு கருதிய மாமப பாதகன

வரவிடு மாயப பேய்முலை பருகா, மேல

வரு மதயானைக் கோடு அவை திருகி, விளாவிற காயகனி

மதுகையில் வீழச் சாடி, அ சதமா புள

பொருது, இரு கோர பாரிய மருது இடை போய், அப்போது ஒரு

சகடு உதையா, மறவோர செயது விளையாடிய

முருகனே! மயிலேறும் பராக்கிரமசாலியே! சரவண பவனே! தினை விளைந்த (பூதரி) மலைப் பெண் வள்ளியின் அரும்புறுதும், சந்தனம் அணிந்ததும (கோமள) அழகுடையதுமான கொங்கையின் மேலே

மூழ்கிய அன்பு மிகக ஆர்வலனே! (பதி) கடவுள (பசு) உயிர் (பாசம்) தளை கட்டு இவைகளின (தீர வினை) தீர்ந்த முடிவான கருததை உடபொருளே, பழைய திரிபுரம் எரித்த சிவனுககு உபதேசிதத குருவே என்று துதிதது மனம உருகியும், ஆடியும், பாடியும், இரணடு திருவடிகளை நாடியும், கூடியும ஞான உணர்ச்சியுடன் பணிந்தும், இணங்கியும் வழிபாடு செய்து

உலகினுடைய - பிரபஞ்ச ஆசைப்பாடுகள் அற்றுப் போக, நிலையான ஞானத்துடனே இனி உனனுடைய அடியாரகளுடன சேரும்படியான பாககியத்தை அடையும் ஒரு நாள் எனககுக கிடைக்குமா!

மருகன - சகோதரி தேவகியின மகன என்று கூடக் கருதாமல, சூழ்ச்சியுடன் கொல்லக கருதிய, மாமனும பாவியாம கம்சன (ஏவி) அனுப்பி வைத்த மாயததில் வலல பேய பூததியின கொங்கையை (பாலுடன், உயிரையும்) குடித்தும், மேலும்

கொலல வநத மதயானை குவலயாபீடத்தின தந்தங்களைத் திருகிப்பறிதலும், (கனமிலை) விளாமரததின காயகளும கனிகளும் (மதுகையில) தனது வன்மை யால விழுமபடிச (சாடி) தாககியும, அசதம - அந்த இறகுகளை உடைய மா-பெரிய கொக்காகிய பறவையுடன

சண்டை செயது (அதன் வாயைப் பிளந்தும் இரணடு கொடுமை வாயந்த (பாரிய) பருத்த மருத மரங்களின இடையில தவழ்ந்து சென்று (அமமரஙகளை முறிததும் அநநிகழ்சசியுடன ஒரு (சகட) வணடியை உதைததும, (மலலர்களுடன்) மற் போர செயதும இவ்வாறு திருவிளையாடலகளைச செயது

பொதுவியா சேரிகக்கே வளர் புயல் மருகா, வஜ்ராயுத
புரம் அதில் மா புததேவிர்கள் பெருமாளே.

---

414 சங்கராபரணம் தபரியா ($7\frac{1}{2}$) (—) ($1\frac{1}{2}$+2+2+2) 414

முனை அழிந்தது, மேட்டி குலைந்தது,
வயது சென்றது, வாய்ப்பல் உதிர்ந்தது,
முதுகு வெஞ் சிலை காட்டி வளைந்தது, பரணபயான
முகம் இழிந்தது, நோக்கும் இருண்டது,
இருமல் வந்தது, தூக்கம் ஒழிந்தது,
மொழி தளர்ந்தது, நாக்கு விழுந்தது, அறிவே போம

நினைவு அயர்ந்தது, நீட்டல் முடங்கலும்,
அவசமும் பல ஏக்கமும் முந்தின,
நெறி மறந்தது, மூப்பு முதிர்ந்தது பல நோயும்

நிலைவை கொண்டது, பாய்க்கிடை கண்டது
சலமலங்களின் நாற்றம் எழுந்தது
நிமிஷம் இங்கு இனி ஆச்சுது என முன்பு இனிது அருளவாயே

இனைய இந்திரன் ஏறும், அண்டர்கள்
தலமும் மங்கிட, ஓட்டி, இரும் சிறை
யிடும் இடும்புள ராக்கதர் தங்களில வெகு கோடி

இடையர்களின சேரியிலே வளர்ந்த மேக வர்ணனும் திருமாலின் மருகனே! வஜ்ராயுதம் ஏந்திய இந்திரனுடைய ஊராகிய பொன்னுலகில இருக்கும் பெருமையுடைய தேவர்கள பெருமானே.

414

துணிவு/தைரியம அழிநது போயிற்று; இருந்த ஆணவம், தான் எனும் மேன்மை தொலைந்து போயிற்று, வயது ஏறி விடடது, வாயிலிருந்த பற்கள் உதிர்ந்து போயின, முதுகு நன்றும் வளைந்த வில என்று சொல்லும்படி வளைந்து போய் விடடது, ஒளிவீசிநோ நின்ற முகம் (ஒளி மழுங்கித்) தாழ்ந்து தொங்கி விடடது; பார்வை இருள் அடைந்தது, இருமல் வந்து விடடது, தூக்கம ஒழிந்து விடடது, பேச்சு தளர்ந்து சோர்வடைந்து விடடது, நாக்கு விழுந்து விடடது (பேசுககுத தடையாம) அறிவு கெடடுப் போய்

ஞாபகம் சோர்வடைந்து மறதி வநது விடடது, கால நீடடலும், மடக்குதலும ஆய (அவசமும்) மயக்கமும், பல விதமான கவலைகளும் முற்படடன, ஒழுகக நெறியும மறந்து போய விடடது, கிழத்தன்மை (முதுமையின் கொடுமை) முறறி விடடது., பல விதமான நோய்களும் நிலையாகப் பிடித்து நினறன பாயிற படுக்கை விடாது பிடித்துக் கொணடது. முத்திரம் மலம் இவைகளின் துர்நாறறம் ஏறுந்து விடடது.

ஒரே நிமிஷம, இங்கு இனி அவ்வளவுதான (அச்சுது) உயிா பிரியும் வேளை வந்து விட்டது, என்று உலகோர் பேசும முனபாக, நான சுகம பெறும்படி (அருள்வாயே)

இநதிரம (இளைய) வருந்த, அவனது மேனமையும, தேவாகளின ஊராம் பொன்னுலகும் ஒளியிழநது மங்கும்படி, அவாகளை வெருடடி ஓடடி விடடு, அவர்களை பெரிய சிறையில அடைவித்த கொடுஞ் செயலைக கொணட அரக்கர்களின் பல கோடியா

எதிர் பொரும்படி போர்க்குள எதிர்ந்தவா
தசை சிரங்களும் நாறுறிசை சிந்திட
இடி முழங்கிய வேற்படை ஏவிய எறிவோனே
தினை வனம் கிளி காத்த சவுந்தரி
அருகு சென்று அடி போற்றி மணம் செய்து
செகம் அறிந்திட வாழ்க்கை புரிந்திடும் சீலோனே
திரிபுரம் பொடியாக்கிய சங்கரர்
குமர, கந்த, பராக்ரம, செந்தமிழ்
தெளிவு கொண்டு அடியார்க்கு விளம்பிய பெருமானே

---

5) பந்து வராளி (8) 415 (ஆதி)

மூலா நிலமதின மேலே, மனதுறு
மோக அடவி, சுடர் தனநாடி

மோன நிலை தனநாண வகையிலும்
ஏதா, நெறி முறை முதல் கூறும்
வீவா விதம், உனதாலே, கதிபெற
நேமா ரகசிய உபதேசம்

நேரே சண்டை செயயப் போரில எதிரத்தவர்களின், சதையும், (97)
கிரங்களும நாலா திசையும் சிதறிச ..., இடிபோல ஒலிதத
வேலாயுதமாகிய ஒபபற்ற ஒரு படையைச் செலுத்தினவனே!
தினைபபுனத்தில் கிளிகள் வராது காத்த அழகியாகிய வள்ளியின் சமீபத
திற் போய், அவளது திருவடியைத் துதித்து, அவளை திருமணம் செய்து,
உலகெலாம் அறிய அவருடன வாழ்க்கை புரிந்திடும் இளையோனே!
திரிபுரத்தை எரித்துப் பொடி செய்த சங்கரரின் குமரனே! கநதனே!
பராகரம மூர்த்தியே! செந்தமிழைத தெளிவுடன அடியார்க்குப்
போதித்த பெருமானே!

மனதுறு : மனததிற பொருந்தியுள்ள 415
(மோக அடவி) ஆசை என்கின்ற காடு, வேறு வழியிற செல்லாது, (மூலா
நிலம் அதின் மேலே) மூலாதார நிலைக்கு மேலே உள்ள, சுடாதனை நாடி:
ஜோதியை நாடி [மூலாதாரத்தில் உள்ள விநாயகர் முதல், மேலே சுவாதிஷ்
டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை முதலிய ஆதாரங்களில்
உளள பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவம் ஆகிய
மூர்த்திகளின் திருககோலஙகள் பிரசனனமாகி, நல்ல சுடர் தோற்றமுற,
யோக வழியில் நாடி] (அல்லது) மூலா - மூலப் பொருளே! இப்பூமியிலே,
என் மனததில் உள்ள ஆசைஎன்கிற காடு, ஜோதிஒளியாகிய உன்னை நாடி
மௌன நிலையை, பல வகையாலும் (ஓதா) கற்று, நனனெறி முறை வழி
முதலானவற்றைக கூறுகின்ற - காட்டுகின்ற
உனது பல வகைய திருவிளையாடல்களின் உண்மை நிலையை, (உதாலே) உன்னு
டைய திருவருளாலே கண்டு, அதன பயனைக, நான நற்கதியைப பெற (நேமா)
நியமம வாயநத - ஒருங்கான ரகசிய உபதேசததின் (பலமது தருவாயே)

நீழி நீண்ட வழி காலத்தும் (எப்போதும்) தனது நிலை வாயாத-
கெடாத- மணிஒளியே சுயம் ப்ரகாச- மணிச சோதியே! நீதா-
நீதனே-நீதிமானே! பலமது பலனை- பயனை நீ தநதருள்வாயே
நானாவிதமான- பல வகையான இனபச சுவையமுதம் பருகிய உணாச்சியாலே
அழகிய மறைகளை நானகினையும், ஜெபமணி மாலை கொண்டு
நாடி ஆய்கின்ற, தவசிரேஷடர்களின, துன்பங்களை (கேடா) தொலைத்து
அழிப்பவனே! ஹரி ஹரி என ஒதப்படும் நாராயணா, இலககுமியின மருகனே!
சூலாயுதம் ஏந்தினவர், சிவஞானத்தினர், யமனை உதைத்த காலினர்- திரு
வடியினர்- தந்தருள வநத குருமூர்த்தியே
ஜோதி சொருபனே! (துடி இடை) நடனதனை- தோதீ திகு திகு
தீதீ ஜெக- என்று செய்யும் பெருமானே

416

தாககுகினற யமன தனது ஒப்பற்ற (கொடி) கூரிய வேறபடையுடன
வேகத்தில வந்து எனது உயிரைப் பாழபடுதத (உடலினின்றும்) பிரிக்க
(என் மேல) ஆசை கொண்டிருந்த பல மாதாகளின கூட்டமும் அயலார
பிறரும்,
(துக்கம்) மேனலெழுந்தவுடன், (விசை) வேகத்துடன், மேல விழுந்து
இரககத்துடனே கண்ணீர கொண்டு நிறக, கொடிய (பரபக்ஷ) மயக்
கததின காரணமாக, பலநாள முததவாகளும், இளையவாகளும
என்ன காரணம இவா இறந்ததாககு என்று சொல்லவும், சிலர், பிணதரமை
கூடி நடவுங்கள் சுடுகாட்டிற்கு என்று சொல்லவும், விரைவில ஏகுராகி
விடம வீழததுங்கள என்று(யமபுரியில்) கூறவும, புலன்களை நலல
வழியில் செலுததாத பாவியாகிய அடியேன முன

நிடூழி தன் நிலை வாடா மணி நனி,
நிதா, பலமது தருவாயே

நாவாருசி யமுதாலே திருமறை
நாவாயது செப மணிமாலை
நாடு அய, தவர் கிடர் கெடா ஹரிஹரி
நாராயணர் திரு மருகோனே
கலாதியா சிவ ஞானர் யமன் உதை
காலார் தர வரு குருநாதா
சோதி திகு திகு தீதீ செக, ஜெக
ஜோதி நடமிடு பெருமானே

416

(416) ஹமமைத்வனி (7½) (4) (1½+1½+1+1½+2)

மோது மறலி ஒரு கோடி வேற் படை
கூடி முடுகி எமது ஆவி பாழ்த்திட
மோகம் உடைய மெலு மாதா கூட்டமும் அயலாருமே
மூளும் அளவில, விசை மேல விழாய, பரி
தாபமுடனும், விழி நீர கொளாக், கொடு
மோக வினையில, நெடு நாளின முதத்வா கிளையோர்களா
ஏது கருமம் இவா சாவு எனைச், சிலர்
கூடி நடவும் இடு காடு எனக், கடிது
ஏழு நரகின் இடை வீழ்மெனப, பொறி யுறு பாவி

ஏழு புவன மிகு வான நாட்டவர

சூழு முனிவர் கிளை தாமும. ஏத்திட -

ஈசன அருள் குமர,வேதம் ஆராத்து எழ வருவாயே

சூது பொரு தருமன, நாடு தோற்று,இரு

ஆறு வருஷம வனவாசம உற .,இயல்

தோகையுடனுமெ விராட ராச்சியம உறைநாளில்

சூறை,நிரை,கொடு அவர் ஏக,மீட்டு எதிர,

ஆரும் உரிமை தருமாறு கேட்டு,தூ

தாது செல,அடுவல ஆண்மை தாக்குவன் என,மீள

வாது சமா திருதரான ராட்டிர

ராஜ குமரர் துரியோதனை பிரா

மாண,நிருப ரோடு சேனை தாட்பட வரிசாப

வாகை விஜயன,அடல வாசி பூட்டிய

தேரை முடுகு நெடு மால,பராக்ரம

மாயன,மருக,அமர நாடா பாரதிப பெருமானே.

---

(417) பெஹாக (8) 417 (-) ஆதி

வாதம,தலைவலி,சூலம,பெருவயிறு

ஆகும பிணி இவை அணுகாதே

ஏழு உலகத்தினரும், சிறந்த தேவ லோகத்தினரும், சூழ்ந்துள்ள முனிவர் கூட்டங்களும் போற்றி நிற்க, ஈசன் அருளிய குமாரமூர்த்தியே! வேதம் ஒலித்து நிறைந்து எழ, வந்தருள்வாயே

* சூதாட்டம் ஆடின தரும ராஜா, நாட்டை இழந்து, (பனி) பன்னிரண்டு வருஷம் வன வாசம் ஏற்றுக் கொண்டு, கற்பியல் உடைய மயிலனைய துரோபதை யுடன், விராட ராஜ்ஜியத்தில் வாழ்கின்ற போது

(நிரை) பசுக்களை (கூறை கொடு) கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு துரியோதனர் செல்ல, (எதிர் மீட்டு) எதிர் சென்று அப்பசுக்களை மீட்டு, தமக்குரிய அரசாட்சி உரிமையைத் தருமாறு கேட்டு ஒப்பற்ற தூதை அனுப்ப போருக்கு உரிய வலிய ஆண்மையோடு தாக்குதல் ஒழிய, அரசுரிமை தரேன் என்று துரியோதனன் கூறத் - தூதினின்றும் மீளவும்,

* தாக்கித்துப் போருக்கு வந்த திருதராஷ்டிர ராஜனுடைய குமாரர்களான துரியோதனும் பிறரும (அவன் தம்பியர் முதலானோரும்) மாள - இறந்து பட - பிற அரசர்களுடன் சேனைகள் எல்லாம் தூளாக - (பரிசாய) கட்டப்பட்ட வில் வினை வரும்

வெற்றியைக் கொண்ட அருச்சுனனுடைய வலிய குதிரைகள் பூட்டிய தேரை செலுத்திய பெரிய திருமால், பராக்ரமம் பொருந்திய மாயவன் ஆகிய பெருமானுடைய மருகனே! வானவருக்கு அரசாம் பெருமானே!

417

வாதம் தலைவலி சூலை நோய், மகோதரம் ஆகிய நோய்களான இவை ஒன்றும் என்னை அணுகாமலும்

மாயம் பொதிதரு காயம் தனின் மிசை
வாகும் கருவழி — மருவாதே
ஓதம பெரு கடல மோதும் திரையது
போலும் பிறவியில் — உழலாதே
ஓதும பல அடியாரும் கதிபெற
நான் உன் கழலிணை — பெறுவேனே
கீதம புகழ் இசை நாதம் கனியொடு
வேதம் கிளர்தர — மொழிவார் தம்
கேடின் பெருவலி மாளுமபடி. அவ
ரோடுங கெழுமுதல — உடையோனே
வேதம் தொழு திருமாலும் பிரமனும்
மேவும் பதம் உடை — விறல் வீரா
மேல் வந்து எதிர் பொரு சூரன் பொடிபட
வேல் கொண்டு அமா செயத — பெருமானே

---

(418) குறிஞ்சி (8½) 418 (ஃ) (1+½+1+½+1½+2)

வாரி மீதே எழு — திங்களாலே
மாரவேள் ஏவிய — அம்பினாலே
பாரெலாம் ஏசிய — பண்பினாலே
பரவியேன அவி — மயங்கலாமோ
சூரன் நீள் மாா்பு — தொளைத்த வேலா

அருகுணம் நிரம்பிய உடல கொண்டு வாழும்படி விடும்,
கருவின வழியொனறும் (என்னைச் சேராமலும)
வெள்ளமாய நிறைநது நிறகும் கடலில் மேலும் மேலும் வீசுகின்ற திரைகள
போனற பிறப்புகளில (நான்) அலைசசல் உருமலும
(உனது) திருப்புகழை ஓதகினற பல அடியார்களும் நற்கதி பெறவும்
நான உனது திருவடியிணைகளைப் பெறுவேனே-
இசையினபமும். உன புகழைச சொல்லுகின்ற ஓசையின்பமும (கலகது)
உளளக கனிவொடு-பகதியோடு- வேத வாககியங்களை நன்கு விளஙு
கும்படி ஓதுகினறவர்களுடைய
கேடடினை விளைவிக்கும் ஊழ வினையின பெருவலி (மாறும்படி) அவா
களைப பீடிக்காது ஒழியும்படி. அவர்களோடு (எப்போதும) கெழு
முதல்- பொருந்துதல-உடனிருந்து காககும் திருவருள உடையவனே!
தேவதஙகள் தொழுகினற திருமாலும். பிரமனும விரும்புகினற
திருவடிகளையுடைய வெற்றி வீரனே!
மேலெழுந்து எதிர்த்துப் போர் செய்த சூரன் பொடிபடடழியும்படி
வேலாயுதம் கொண்டு போர் செயத பெருமானே

418

கடல் மீது எழுகினற நிலவாலும்
மனமதன செலுத்தின அம்பினாலும
உலகிலுளளோரா யாவரும் இகழ்நது பேசும் செய்கையாலும்
பாவியாகிய எனது உயிர நிலையழியலாமா.
சூரனுடைய பெரிய மார்பைத தொளை செய்த வேலனே.

சோதியே தோகை — அமர்ந்த கோவே

மூரிமால யானை — மணந்த மாயா

மூவர் தேவாதிகள் — தம்பிரானே

419

(19) பூர்விகல்யாணி (2) (ம) 014 உகனி

வான் அப்பு கு மறுரு மருத்துக — கலைமேவு

மாயத் தெற்றி பொய்க்குடில் மூக்கப — பிறவாதே

ஞான சித்திச் சித்திர நித்தத் — தமிழால், உன

நாமத்தைக் கூறும் புகழ்க்குப — புரிவாயே

கானக் கொச்சைச் சொற் குறவிக்குக் — கடவோனே

காதிக், கொற்றப் பொற்குல வெற்பைய — பொரும் வேலா

தேனைத் தத்தச் சுற்றிய செச்சைத — தொடையோனே

தேவச் சொர்க்கச் சக்கிர வாத்திய — பெருமானே

420

(420) ஹிமமேந்திர மத்யமம (22) (ம) 3/3/30 · உகனி

வேடா செழும திணை காத்து கிதண மீதில கிருந்த பிராட்டி.

விலோசன அம்புகளால செயல் — தடுமாறி

ஜோதியே! மயில் மீது வீற்றிருக்கும் அரசே!
பெருமையும், உன் மீது ஆசையும் கொண்ட தேவசேனையை மணந்த திருமார்பா
திரிமூர்த்திகளுக்கும் தேவாதிகளுக்கும் தம்பிரானே!

419

ஆகாயம், நீர் (கு) மண் (புறறு) இவையுடன் கூடின (மருத்து) காற்று
நெருப்பு ஆகிய பஞ்ச பூதங்கள் சேர்ந்துள்ள.
மாயம்-நிலையிலாத, தெறறி- உரு கட்டடமாம், பொய்த் தோற்றமான
இந்தக் குடிசை வீடாகிய உடலினுடனே பிறவாமல்
ஞானம் சித்திக்க (கை கூட) வைப்பதும், (சித்திர) அழகுள்ளதும், (நித்தம்)
அழியாததுமான தமிழ் கொண்டு, உனது
(முருகன், குமரன், குகன்) ஆதிய நாமங்களைக் கூறிப் புகழ்வதற்கு அருள்புரிவாய்
கூடமல வசித்த, கொச்சைச் சொற்களை (பேச்சை) உடைய குறத்தி
வள்ளிக்குக் கடமைப் பட்டவனே
(கொற்றப-) வெற்றி பெற்றிருந்ததும், பொன்மயமாயிருந்ததுமான
கிரவுஞ்ச மலையைக் (காதி) கூறு செய்து அதனுடன் சண்டைசெய்த (மது
தேனை) வண்டுகளைத் (ததத் சுற்றிய) தாவிக் குதிக்கும்படி வைத்துச்
சுற்றிய- சுற்றி அணியப்பட்ட வெட்சி மாலையனே!
தேவர்கள் வாழும் சொர்க்கத்தில் விளங்கும் சக்ரவர்த்திப் பெருமாளே.

420

வேடர்களுடைய செழுமை வாய்ந்த தினைப்புனத்தைக் காத்து அங்கு பரண்
மீதிலிருந்த, வள்ளி பிராட்டியினுடைய தனங்கள் எனும் அம்புகளால்
செயல் தடுமாறியது போல நடித்து

[illegible]

வேளை புகுந்த பராக்ரமம் அது பாடி

நாடு அறியும் படி கூப்பிடு நாவலர் தங்களை ஆர்,

பதினெண்யுகங்களும் ஏத்திய திருதாளில்

நாறு கடம்பு அணியாய் பரிவோடு புரந்த பராக்ரம

நாட அருந்தவம் வாய்ப்பதும் ஒருநாளே

ஆடக மந்தர தீர்க்கு அசையாமல உரம் பெற நாட்டி

ஓராயிரம் வெம் பகு வாய்ப் பணி கயிறுக

ஆழி கடைந்து அமுது ஆக்கி அநேகர் பெரும் பசி தீர்த்து அருள்

ஆயனும், அன்று எயில் தீப்பட அதி பார

வாடை நெடுங்கிரி கோட்டிய வீரனும், எம் பரம் மாறிய

வாழ்வு என, வஞ்சக ராக்ஷதர் குலம் மாள

வாசவன் சிறை மீட்டு, அவன ஊரும் அடங்கலும் மீட்டு,

அவன வான் உலகும குடியேற்றிய பெருமானே

மேனி சோர்வடைந்து, மனம் உருகி, பரிதவிக்கத் தக்க நிலையில்,
அவளிருந்த திணைப்புனத்திற்கு, தக்க சமயம் பார்த்துச் சென்ற
பராக்ரமத்தை வலபத்தைப் புகழ்ந்து பாடி

உலகம் அறிய அழைக்கின்ற புலவர்களை (ஆர்) ஆர்த்தும் கட்டி வசீகரித்தும், பதினாலு உலகங்களும் போற்றும் உனது திருதாளில், நறுமணம் வீசும் கடப்ப மாலையை அணிந்து பரிவுடனே/அவர்களை காக்கின்ற உனது பராக்ரமத்தை (நாடு) நாடிநிற்க/ஆய்ந்தறிய வேண்டிய அருமைத் தவச் செயல அடியேனுக்குக் கூடும்படியான ஒரு நாள கிட்டுமா (கிடைக்க வேண்டும் என்றபடி)

பொன் மயமான மந்தர மலையை திருப்பாற்கடலில் அசையாதபடி பலமாக மத்தாக நிறுவி, ஒப்பற்ற ஆயிரக்கணக்கான கொடிய விஷப்புள்ள நாக்குகளை உடைய பாம்பாகிய ஆதிசேஷனை/வாசுகியை கயிறாகச் சுற்றி கடலைக் கடைந்து, அமுதத்தை வரவழைத்து அனைத்து தேவர்களுடைய பெரிய பசியை நீக்கி அருளின திருமாலும், அன்று முப்புராதிகளின் மும்மதில்களும் தீயில் அழிய, அதிக பாரமானதும் வடக்கேயுள்ளதுமான மேருமலையை (கோட்டிய) (வில்லாத) வளைத்த வீரராகிய சிவபிரானும், எங்கள் பரம-பாரத்தை (மாற்றிய) நீக்கிய வாழ்வே என்று துதிக்கவும், வஞ்சக அரக்கர்களுடைய கூட்டம் அழியவும் இந்திரனை வலிய சிறையினின்றும் மீட்டும், அவன் ஊராகிய பொன்னுலகும் மற்றும் அவனுக்கிருந்த செல்வங்கள் யாவற்றையும் மீட்டுத் தந்தும், அவனுடைய விண்ணுலகத்தில் தேவர்களைக் குடியேற்றின பெருமானே.

421 (8½) (~) (½+1½+1+ 1½ +2)

(421) ஸாமா

வேத விதகா ஸாமி நமோ நம
வேல் மிகுந்த மா தூரா நமோநம
விமசக்ர யூகாளா நமோ நம் — விநது நாத

வீர. பத்ம சீர் பாதா நமோநம
நீல மிக்க கூதாளா நமோநம
மேகம் உத்த மாயூரா நமோ நம — விணடிடாத

போதம் உத்த போ போதா நமோநம.
பூதம் மறுமே ஆறய நமோநம,
பூரணதநுளே வாழ்வாய் நமோ நம — துங்க மேவும்

பூதரத்தெலாம் வாழ்வாய் நமோ நம
ஆறிரடடி நீள தோளா நமோநம
பூஷணைத்து மா மார்பா நமோ நம — புணடரீக

மீதிருக்கும் நர மாதோடு, சேயி தழ்
மீது இருக்கும் ஏர் ஆர் மா, புலோமஜை
வீரம் மிகக ஏற் போர் மாதர், நீடினம் — நிறைநாளும்

வேத விததகி, வீமா, விராகிணி,
வீறு மிகக மா வீண கரே, மக
மேரு வுற்ற சீரே. சிவாதரே — அங்கராகீ

வேதம் வல்ல பேரறிவாளனே நமோ நம! வேலாயுதத்தைச் சிறப்புற ஏந்தும் மகா சூரனே நமோ நம; (வீமம) அச்சம் தரக் கூடிய சகர வியூகத்தை (போர்க்களத்தில்) ஆண்டவனே நமோ நம சிவனது நவபேத மூர்த்தங்களுள் அருவத திருமேனியாம் - நாத விந்துவாய் வீரனே, தாமரையன்ன அழகிய திருவடிகளை உடையவனே நமோ நம நீல நிறத்துக் கூதளப்பூ மாலையனே நமோ நம, மேக நிறம் கொண்டுள்ள மயில் வாகனனே நமோ நம, வெளியே சொல்லுதற்கில்லாத ஞான நிலையைக் கூடினவர்களின் ஞானப் பொருளே நமோ நம; பஞ்ச பூதங்களாய, பிறவாய் விளங்குபவனே நமோ நம, பூரணப் பொருளாம் - எல்லாமாய 'வாழ்பவனே நமோ நம; உயர்ச்சியும், பரிசுத்தமும் உள்ள மலைகளில் எல்லாம் வாழ்பவனே நமோ நம பன்னிரண்டு பெரிய தோளனே நமோ நம, ஆபரணங்கள் அணிந்த அழகிய மார்பனே நமோ நம, (வெள்ளை) தாமரையின்

மேலே வீற்றிருக்கும் சரஸ்வதியுடனே, விரிந்த இதழ்களை உடைய செந்தாமரை மீது வீற்றிருக்கும் (ஏர் ஆர்) அழகு நிறைந்த (மா) இலக்குமியும், (புலோமசை) இந்திராணியும், வீரம் மிகுந்துள்ள சப்த மாதர்களும், அவர்களுடன் (நீடினம்) கூடி நிற்கும் எல்லாத் தெய்வ மகளிரும், நின்று நாள் தோறும்

வேத ஞானியே! பயங்கரியே! (விராகிணி) பற்றற்றவளே! ([illegible]) சிறப்பு நிரம்பி உள்ள அழகிய வீணையைக் கையில் ஏந்தியவளே! மகா மேரு போல விளங்கி வாழும் சிறப்பை உடையவளே! சிவனுடைய தேகத்திற் பங்கு கொண்டவளே! (அங்கராகி) பரிமள திரவியங்களைப் பூசியுள்ளவளே!

ஆதி சத்தி, சாமா தேவி, பாராவதி,
நீலி, துத்தியார் நீள் நாக பூஷணி
ஆயி, நித்தியே, கௌமர மாதவி — என்று தாழும்

ஆர்மைய பெற்ற சீராளா நமோ நம
சூரை யடு நீள் பேரா நமோ நம
ஆரணத்தினர் வாழ்வே நமோ நம — தம்பிரானே

ஆதி சக்தியே! சாம வேதம் போற்றும் தேவியே! (அல்லது) சாம
நிறம் கொண்ட தேவியே! பார்வதி! தேவியே! (நீல நிறத்தவளே!
புள்ளிகள் நிறைந்த பெரிய பாம்புகளை அலங்காரமாக அணிந்தவளே!
தாயே! (நித்தியே) என்றும் இருப்பவளே/அழிவில்லாதவளே!
(கோமரம்) சடையுள்ள துர்க்கா தேவி என்று தோத்திரம் செய்து
வணங்குகின்ற

ஆர்யை பெற்ற சீராளனே நமோ நம! சூரனை வதைத்துப் பெரும்
புகழ் பெற்றவனே நமோ நம! வேதம் கற்றவர்களின்
செல்வமே நமோ நம! தம்பிரானே

துரிய முடிவை (323) அகர முதலின :

துரிய முடிவு - துரியாதீதம்.

அவஸ்தைகள் ஐந்து வகைப்படும் :- சாக்கிரம், சொப்பனம் சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் இந்த ஐந்திலும் ஆன்மா முறையே புருவநடு, கண்டம், இதயம், நாபி, மூலாதாரம் என்ற ஐந்து இடங்களைப் பற்றி நிற்கும்.

சாக்கிரம் ஞானேந்திரியம் 5, கன்மேந்திரியம் 5; கரணம் 4 புருடன் 1; தன்மாத்திரை 5, வசனாதி 5; வாயு 10 ஆக 35 தத்துவங்களுடன் கூடி ஆன்மா தொழிற்படும்

சொப்பனம் தன்மாத்திரை 5, வசனாதி 5, வாயு 10, கரணம் 4. புருடன்-1 ஆக 22 தத்துவங்களுடன் கூடி ஆன்மா நிற்கும்

சுழுத்தி : சித்தம்-1, பிராணன் 1, புருடன்-1 ஆக இந்த மூன்றுடன் கூடி ஆன்மா அடங்கும்

துரியம் பிராணன புருடன் என்ற இரண்டு மட்டுமேயாகியிருக்கும்

துரியாதீதம் - புருடன் மட்டுமே தனித்து நிற்கும்.

(வா)

---

(2) மாசான நாலெண் வகைதனை 328 அசார நினை

குற்றங்களுடன் கலந்த 32 குணங்களை (குணப்பண்பு 27, தொழிற் 5

குணப்பண்பு 27 அறிவு அருள். ஆசை அச்சம். மானம், நிறை. பொறை உவப்பு. இரக்கம். நாண, வெகுளி துணிவு. அழுக்காறு. அன்பு எளிமை எய்த்தல். துன்பம் இன்பம் இளமை மூப்பு இகல வெற்றி. பொச்சாப்பு உவகைம் மறம். மதம் (மறலி)

தொழிற்பண்பு 5 துயத்தல துஞ்சல் தொழுதல. அணிதல, உயத்தல்

நாலெண் வகை (4+8) 12 என்று கொண்டால்

உயிர் வேதனை 12 — அனல. சீதம் அசனி, புனல். வாதம் ஆயுதம் விடம் மருந்து, பசி தாகம், பிணி முனிவருமை

நாலும் எட்டும் என்று கொண்டால

உயிர்த்தோற்றம் 4 — கருப்பை முட்டை நிலம் வியர்வை

ஆணவ மல காரியம் 8 — விகற்பம், கறபம குரோதம், மோகம், நகை கொல் அருர், மதம்

[செ]

---

(3) யமனை மோதி — 327 — அமல வாயு

எமனைத் தாக்கி வெற்றி பெறுவது என்பதன் கருத்து முடிவைச் செய்கின்ற காலத்தை வென்று நித்தியராக சிவயோகிகள் தமது விருப்பப்படியிருக்க வல்லார் என்பதாகும் [வா]

---

(4) வாராகி- சபதமாதாகளில் 3ருவர் — 331 — ஆராத காதலாகி

சபத மாதாகள் — அபிராமி, மகேசுவரி கௌமாரி நாராயணி வாராகி இந்திராணி காளி

வாகனம — அன்னம் இடபம மயில கருடன சிங்கம யானை, பேய்

ஆயுதம — மறை, பிநாகம் வேல ஆழி கலப்பை வச்சிரம சூலம [வா]

---

(5) ஆவாகன மாமந்திரத்து பூஜை — 332 — ஆராதனரா

கிரியா பூஜை: குண்ட மண்டலமிட்டு 3ரு பொருளிய பரம்பொருளை ஆவாகனஞ் செய்து மந்திரங்களைக் கூறி அதற்குரிய அங்கங்களுடன் செய்வது

ஞான பூஜை. உள்ளக் கோயிலில் எங்கும நிறைந்த பரம்பொருளையுன் கருவிகரணங்களின்றி நிர்விகல்ப மாகச் செய்வது. [வா]

(6) அநத நாளில - நான்கு நிகழ்ச்சிகள் 342 உறவின் முறை

1) உறவின முறை கதறியழ உறவினர் அழுவார்கள்
2) ஊராரும் ஆசையற : ஊரவர் வந்து ஆசையை விடுவார்கள்
3) பறை திமிலை முழவின் இசை பறையறைவார்கள்
4) அரிசி வாய் மீதிலே சொறியும் வாககரிசியிடுவார்கள்

இதற்குப் பதிலாக வேறு நான்கு நிகழ்ச்சிகள் நிகழ வேண்டும்

1) உனது முக கருணை மலர். • உறவினரின அழுமுகங்களுககும் பதிலாக முருகனின முகமலர் ஆறும் • தோன்றவேண்டும்
2) முன் ஆர் அடியார் வந்து கூட ஊரார்களுககுப் பதிலாக உனது அடியார் கூட்டம் வர வேண்டும
3) மறை அறைய பறைக்குப் பதிலாக வேதங்கள் முழஙக வேண்டும்
4) அமரர் தரு பூமாரியே சொரிய வாய மீது அரிசி சொரிவதற்குப் பதிலாக அமரர் தரு பூமாரி சொரிதல் வேண்டும்

[வா]

(7) திசையில் நின்ற நாகம் 342 உறவின் முறை

அஷ்ட நாகங்கள் வாசுகி, அனந்தன், தககன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன

[செ]

(8) குறமறவா கொடி அடிகள் வருட 342 உறவின் முறை

தீவிரகரமான ஆன்மாக்களை இறைவன எளிதாகத தானே சென்று வேண்டி ஆட்கொள்வான் என்ற குறிப்பினை யுணர்த்துகின்றது வள்ளிபிராட்டியை முருகவேள அடிகள வருடியருளியது

[வா]

(9) முயலகனின மிதாடுவார்   342 உறவின் முறை

முயலகன என்பது ஆணவ மலம் ஆணவ மலம் 3ரு போதும்
அழியாது- அதன் வலி தேய்ந்து அடங்கி நிற்கும் - அதனை
இறைவன் முயலகனைக் கொல்லாது அதன வலிமையை
அடக்கியருளினார   (வா)

---

(10) தெகூண செவிதனில   345 வடுடன்

உபதேசம் பெறுபவர் கிழக்கு நோக்கி இருக்க உபதேசிப்பவர்
வடக்கு நோக்குவா அப்போது உபதேசம் பெறுபவருடைய
வலது காதில் உபதேசம் செய்யப்படும் அந்த வலது காது
தெற்குப் பக்கம் இருக்கும் அதலின தெகூண செவிதனில்
போதனை என்றார்.   [செ]

---

(11) தவம், மாதவங்கள பயில்   366 திவதான

தவம் பொது சிறப்பு என இருவகைப்படும்.
தனது ஆன்மா உய்ய வேண்டும் என்று செய்வது பொதுத் தவம்
காமிய பயன் கருதிச் செய்வது பொதுத் தவம்
உலகம் உய்ய வேண்டும் என்று செய்வது சிறப்புத் தவம்
பயன் குறியாது செயவது சிறப்புத் தவம்.   [வா]

(12) அகில வாதிகளும் 397 புகரில சேவல

தேகாத்மவாதி .. தேகமே ஆன்மா என்பவன

கரணாத்மவாதி .. கரணமே ஆன்மா என்பவன

இந்திரியாத்மவாதி .. இந்திரியங்களே ஆன்மா என்பவன

ஏகான்மவாதி .. ஆத்மாவைத் தவிர வேறுஇல்லை என்பவன்

பிரதிபிம்பவாதி .. பிரமத்தின் நிழலே உலகம் என்பவன்

பரிணாமவாதி .. பால் தயிராகியது போல் பிரமமே உலகமாகியது என்பவன்

விவர்த்தனவாதி . பிரம்மத்தினின்றும் உலகம் வந்தது என்பவன்

க்ஷணபங்கவாதி . கணந்தோறும் வேறு வேறு ஆன்மா உடம்பில் வருகின்றது என்பவன்

[வா]

(13) அறுசமய சாத்திரப். 398 பிறவியலே

சைவம், வைணவம், காணபத்யம், கௌமாரம், சாக்தம், சௌரம் ஆறுசமயங்களும் ஒரே குறிக்கோளைக் கொண்டவைகளாகும்.

ஒரு கடவுளுக்கு ஆறு தன்மைகள்

சிவம் - மங்கலம்; விஷ்ணு வியாபகம், காணபத்யம்: கீடின்மை

கௌமாரம்: இளமை; சாக்தம் - வலிமை; சௌரம் ஒளி

[வா]

(14) கற்பகத்தோப்பு 400' புத்தகத்து -

கற்பகம் வேண்டிய பொருளை கொடுக்கும். அவை 10 வகையன

1) மத்தியாங்கம் திவ்ய ஸாரமாதிய நானாவித பானங்களைத் தரும்

2) தூரியாங்கம் . நானாவித வாத்தியங்களைத் தரும்

3) பூஷணாங்கம் அனேகவித ஆபரணங்களைத் தரும்

4) மாலியாங்கம் அநேக வித மாலைகளைத் தரும்
5) தீபாங்கம் அநேக வித ரத்ன தீபங்களைத் தரும்
6) கிருகாங்கம் விரைவாக மண்டபாதிகளைத் தரும்
7) சோதிராங்கம் சந்திராதித்தர் ஒளியினை அடக்கும் ஒளியைத் தரும்
8) போசனாங்கம் நானவித ரசைத்தனவாகிய நான்கு வகை உணவினை
9) பாசனாங்கம் - வேண்டிய கலன்களைத் தரும்
10) வஸ்திராங்கம் விசித்திர வஸ்திரங்களைத் தரும்

[ஜீ]

(15) மால கொண்ட பேதை 391 நிலங்கொள்

முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள
மூர்த்தி அவனிருக்கும வண்ணங் கேட்டாள
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள தன் நாமம் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே [அப்பர்]

மயங்குகின்றாள், தியங்குகின்றாள், உள்ளம் கசிந்து கண்ணீர் பெருகினறது அபபதியையே நினைந்து பிச்சியாகின்றாள். தன்னைப் பெற்ற தாயையும் தந்தையையும அன்றே நீததாள் தன்னையே மறந்து விடுகின்றாள். அங்கே அவள பேரும் கெட்டு விட்டது இது அருட காதல. இதன பெருமை அளவிடற்கரியது. [வா]

(16) புரிபிழை பொறுக்கும் சாமி   401 புலிக்குண்   (108)

வாக்கினால் வரும் பிழைகள் : பயனில்லாத சொற்களைக் கூறுதல், பொய் புகலுதல், புறங்கூறல், கடுஞ்சொற்களைக் கூறல்

மனத்தினால் பொறாமை, காமம், கோபம், பகை

காயத்தினால் களவு, கொலை, புலை, சூது

கண்களினால் பிறர் மனைவியரை விரும்பிப் பார்த்தல், பெரியோர்களை அவமதித்துக் காணல், கடவுளர் திருவுருவங்களை அலட்சியமாகப் பார்த்தல்

செவியினால் தெய்வ நிந்தனை, வேத நிந்தனை, அடியார் நிந்தனை முதலியவைகளைக் கேட்டல் [வா]

(17) மாயை   408 மதனேவிய

மா. தோற்றம் யா ஒடுக்கம்

தோற்றத்துக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் எது காரணமோ அது மாயை.

உலகிற்கு முதற் காரணம் மாயை அது நித்தமாய், சடமாய், முதல்வனுக்குப் பரிக்கிரக சத்தியாய், முதல்வனின் வியாபியமாய், மெய்ப்பொருளாய், அருவமாய் நிற்பது.

மாயை இருவகைப் படும்

சுத்த மாயை சுத்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு (சிவ தத்துவம் முதலியன) முதற் காரணம்

அசுத்த மாயை அசுத்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு (கலா தத்துவம் முதலான) முதற் காரணம்